

Arrest

nr. 323 596 van 19 maart 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88 / 1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 oktober 2023 met referentenummer 113794.

Gezien en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 19 april 2022 dient de verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en te zijn geboren op 25 januari 1998, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Op 8 februari 2023 en op 1 augustus 2023 wordt de verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). De notities van deze persoonlijk onderhoud (hierna respectievelijk: NPO 1 en NPO 2) bevinden zich in het administratief dossier.

Op 28 september 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. U bent geboren te Jalalabad in de provincie Nangarhar, waar u heel uw leven hebt gewoond tot uw vertrek. U bent een Pashtoun en u belijdt de soennitische islam. U verklaart bijna 25 jaar oud te zijn.

U verklaart dat uw vader, P., als chauffeur werkte voor de Amerikanen van 2006 tot 2010. In 2007 zijn de dreigementen van de taliban begonnen. Ze hebben uw vader gebeld op zijn gsm, waarbij ze om financiële steun of om wapens vroegen. Naast de materiële steun eisten de taliban ook dat uw vader zou stoppen met zijn werk. Uw vader is niet ingegaan op de eisen van de taliban. Zowel uw vader als uw familie namen het eerste telefoontje niet serieus. Vanaf het tweede dreigement begonnen de taliban uw vader twee tot drie keer per maand te bedreigen. In 2010 is het project met de Amerikanen gestopt waardoor uw vader voor een jaar geen werk had. Uw vader had genoeg geld verdiend om een jaar niets te moeten ondernemen. Vervolgens heeft hij met vrienden een winkel geopend met een showroom waar hij auto's verkocht. Hij stopte met zijn werk in de autohandel in 2018 omdat hij geen winst meer maakte. Enige tijd later in 2018 werd hij door buurtleden verkozen tot hoofd van de jeugdraad van Jalalabad en malek van uw regio in Jalalabad. Na zijn benoeming tot hoofd van de jeugdraad en malek verdubbelde het aantal wekelijkse bedreigingen. In deze bedreigingen zeiden ze dat u zich bij de taliban zou moeten aansluiten zodat u zich kan klaarstomen voor de jihad. Ook dit heeft uw vader niet aanvaard. Uw vader ging ervan uit dat de taliban niets zouden kunnen ondernemen aangezien jullie woonden in een regio waar de taliban niet aanwezig waren. Uw vader en uw familie gingen niet naar de omliggende dorpen waar de taliban wel aanwezig waren. Uw nonkel die in Kot district (Nangarhar) woonde, had uw vader gebeld om te melden dat er over u en uw vader gepraat werd in het dorp. Uw nonkel werd hierop geslagen door de neven van uw vader die beide leden zijn van de taliban.

Uw tante F., de jongere zus van uw vader, kwam te overlijden kort voor de machtsovername. Uw vader is dan naar Kot gereden om de begrafenis bij te wonen. Op weg naar Kot werd uw vader in de val gelokt en neergeschoten door de taliban. U bent op vraag van uw nonkel naar Sehat Ama ziekenhuis gegaan, waar u van uw nonkel hoorde dat uw vader vermoord was. U bent zeker dat de taliban de daders zijn. In totaal hebben de taliban uw vader 22 tot 23 keer bedreigd. Na uw vertrek kwamen de taliban regelmatig langs om te horen waar u bent. Uw moeder heeft hen gezegd dat zij zowel haar man als u hebben vermoord. De taliban zeggen dat als uw familie u niet overhandigen, dat ze dan uw jongere broer zullen meepakken. U bent twee dagen na de moord op uw vader vertrokken uit Afghanistan, startend vanuit Jalalabad, richting Kabul om de grens over te steken bij Nimroz.

U verliet Afghanistan ongeveer op 5 augustus 2021. U reisde doorheen Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Bosnië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland, Frankrijk om dan aan te komen in België waar u op 17 april 2022 een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend.

Ter staving van dit verzoek legde u volgende documenten neer: uw originele taskara, uw originele paspoort, de originele taskara en een kopie van het paspoort van uw vader, enkele documenten mbt het werk en het overlijden van uw vader (certificaten, contracten, badges, foto's, getuigenis), een foto van uw vader en u samen, foto's van uw verwonde vinger, een brief geschreven door uw vader en een mail van de VISA dienst van de Verenigde Staten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient in hoofdorde te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u zichzelf aanvankelijk voordeed als minderjarige. Hoewel u naderhand uw paspoort voorlegde, waaruit bleek dat u bij de registratie van uw verzoek eigenlijk al 24 jaar oud was (en dus geen 17), ondermijnt de vaststelling dat u zich initieel onterecht als minderjarige voordeed, bij voorbaat uw algemene geloofwaardigheid.

Verder dient te worden opgemerkt dat het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u aangehaalde verklaringen in verband met uw problemen met de taliban.

Vooreerst wijst het CGVS erop dat het ernstige twijfels heeft bij de beweerde werkzaamheden van uw vader. U had er immers weinig kennis over, en legde er daarnaast ook uiteenlopende en weinig doorleefde verklaringen over af. Om te beginnen liet u bij het interview dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegde als minderjarige na om ook maar iets over dit werk te zeggen (noch over zijn dood of het feit dat dit dé aanleiding voor uw vlucht zou zijn; Fiche Niet-begeleide Minderjarige Vreemdeling (NBMV), dd.19/04/2022)), wat op zijn minst uiterst bevreemdend is.

Ook de verklaringen die u er nadien over aflegde waren maar weinig overtuigend en soms zelfs inconsistent. Zo is het ook bijzonder bevreemdend dat u nooit zijn werk bij 'E.(...) I.(...)' hebt vermeld. U stelt dat uw vader van 2006 tot en met 2010 gewerkt heeft als chauffeur voor 'Local Governance and Community Development' (LGCD). Uw vader was de chauffeur voor twee belangrijke Amerikanen genaamd 'Swann' en 'Bet' die werkten op de luchthaven (CGVS2, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt of uw vader nog voor andere organisaties gewerkt heeft, zegt u dat hij 'dokter M.' af en toe vermeldde (CGVS1, p. 9). 'E.(...) I.(...)' bleek u helemaal niet te kennen. Erop gewezen dat er documenten zijn die aangeven dat uw vader voor 'E.(...) I.(...)' gewerkt heeft, zegt u "nee, hij werkte voor de Amerikanen en de naam van dat bedrijf is LGCD" (CGVS1, p. 23). Het is bevreemdend dat u op de hoogte bent van uw vader zijn tewerkstelling bij LGCD, maar niet bij 'E.(...) I.(...)', nochtans blijkt de documenten zijn effectieve werkgever. Men moge verwachten dat u op de hoogte zou zijn van uw vader zijn tewerkstelling, zeker aangezien dit een van de voornaamste redenen is waarom u Afghanistan hebt verlaten. Daarnaast mag er verwacht worden dat u op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die u hebt voorgelegd. Hieraan kan worden toegevoegd dat volgens informatie die aan uw dossier werd toegevoegd LGCD werd verdergezet tot 2011, en niet slechts tot 2010 zoals u zelf aangaf, wanneer uw vader ermee gestopt zou zijn.

Verder geeft u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan dat 'dokter M.' de baas was van uw vader (CGVS2, p. 5). Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud echter gevraagd werd wie de baas is van uw vader, stelt u dat u het niet weet. U vermeldt daar 'dokter M.' wel, maar als een collega van uw vader (CGVS1, p. 10). Het is bevreemdend dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt dat u weet dat dokter M. zijn baas was en dat u ook dokter M. hebt ontmoet in Kabul, maar dat u dit niet wist te vertellen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (CGVS2, p. 5). Men mag verwachten dat indien u werkelijk dokter M. ontmoet zou hebben in Afghanistan, dat u dit ook zou hebben vermeld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud.

U hebt daarnaast ook uiteenlopende verklaringen afgelegd over het voertuig dat uw vader bestuurde tijdens zijn werk voor de Amerikanen. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dat uw vader met een kogelvrije wagen rondreed van het bedrijf, die u 'cruizin' noemt. Dit zou mogelijks hebben kunnen verklaren waarom de taliban uw vader niet heeft vervolgd tijdens zijn werk (CGVS2, p. 6). Nochtans verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat uw vader met zijn eigen auto reed, namelijk een 'Todi'. Wat later zou hij een 'Toeareg' hebben gekocht (p.9). In beide persoonlijke onderhouds wekt u de indruk dat u weet met welke auto uw vader zijn werk zou hebben uitgevoerd. Dat uw verklaringen zo uiteenlopen, roept dan toch vraagtekens op over de waarachtigheid van uw verklaringen. U lijkt geen realistisch beeld te kunnen neerzetten van uw vader zijn vervoer gedurende de tewerkstelling. Dat u vertelt tijdens het eerste persoonlijke onderhoud dat uw vader u ook rondreed met die auto en dat de auto buiten uw huis stond, doet nog meer de wenkbrouwen fronsen (CGVS1, p. 9).

Zoals eerder vermeld, hebt u nog andere opmerkelijke verklaringen afgelegd. In beide persoonlijke onderhouds stelt u dat uw vader 1100 Amerikaanse dollar per maand verdiende (CGVS1, p. 16 & CGVS2, p. 7). Deze verklaringen gaan rechtstreeks in tegen de documenten die u hebt voorgelegd. In het arbeidscontract van LGCD staat dat uw vader jaarlijks 4.712 Amerikaanse dollars verdiende (CGVS, Doc. 2). Dit komt neer op een maandelijks bedrag van ongeveer 393 Amerikaanse dollar. In het arbeidscontract van 'E.(...) I.(...)' staat dat uw vader in de periode van 2009-2010 maandelijks 566.50 Amerikaanse dollar verdiende (CGVS, Doc. 3). Uw verklaringen met betrekking tot het loon van uw vader vallen niet te rijmen met de documenten die u zelf hebt aangebracht.

Verder kan u maar weinig vertellen over het werk van uw vader. U stelt dat uw vader tot en met 2010 heeft gewerkt bij LGCD. In beide persoonlijke onderhouds stelt u dat uw vader reed voor twee Amerikaanse vrouwen, nl. 'Swann' en 'Bet' (CGVS2, p. 6). In het eerste persoonlijk onderhoud wekt u echter de indruk dat uw vader ook andere mensen rondreed, waaronder ook mogelijks mensen van andere landen. U stelt dat het een groot project was waar hij voor werkte en dat hij soms de ene persoon meenam en soms een andere (CGVS, p. 10). U geeft daarbij ook aan dat uw vader niet sprak over zijn werk (CGVS1, p. 15). Wanneer u gevraagd wordt waarover jullie dan wel spraken, zou uw vader destijds gesproken hebben over zijn verleden als buschauffeur (CGVS1, p. 10). Het is compleet ongeloofwaardig dat uw vader nooit sprak over zijn huidige werk, maar wel over zijn vorige werk. Men moge verwachten dat uw vader ook wel regelmatig zal gesproken hebben over zijn huidige werk wanneer hij openlijk heeft gesproken over zijn vorige werk. En u dan ook elementaire zaken als wat die beide Amerikaanse vrouwen dan precies deden van werk zou weten, quod non

(zie CGVS2, p.5). Daarnaast kan u geen persoonlijke verhalen vertellen die uw vader met u gedeeld zou hebben over zijn werk. Hij zou nooit zoiets aan u hebben verteld (CGVS2, p. 6). U bent niet in staat een doorleefd beeld te schetsen over de tewerkstelling van uw vader.

Gezien bovenstaande vaststellingen heeft het CGVS ernstige bedenkingen bij het beweerde werk van uw vader. Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd op dat moment, kan deze bovenvermelde inconsistenties niet vergoelijken. Bovendien had u zich hierover gezien de impact ervan op uw verdere leven en vertrek uit Afghanistan in de jaren nadien kunnen informeren.

U gaf daarnaast ook aan dat uw vader in 2018 werd benoemd tot malek en hoofd van de jeugdraad door de dorpelingen (CGVS2, p. 4). Ook bij deze beweerde tewerkstelling van uw vader heeft het CGVS ernstige twijfels. Het gegeven dat u deze tewerkstelling bij uw eerste interview bij DVZ nooit hebt vermeld, noch op het interview dat u aflegde als 'minderjarige', noch op de vragenlijst van het CGVS die u nadien invulde, ondermijnt al op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid ervan. Temeer gezien uw vader volgens uw uiteindelijke verklaringen nog meer bedreigd werd nadat hij begon te werken als malek, zou dit logischerwijze ook moeten zijn aangegeven op die vragenlijst, wat u naliët (Fiche NBMV; CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Meer nog, u sprak zich ook tijdens uw interview op het CGVS flagrant tegen over deze werkzaamheden. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat uw vader nooit malek is geweest, maar dat u bedoelde dat hij hoofd was van de jeugdraad (CGVS1, p. 18 & 20). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat uw vader twee of drie maanden na zijn benoeming als malek begon als hoofd van de jeugdraad (CGVS2, p. 11). Het is zeer bevreemdend dat u in het eerste persoonlijk onderhoud aangeeft dat uw vader nooit malek is geweest en dat u in het tweede persoonlijk onderhoud weldegelijk aangeeft dat hij malek was. Dit in combinatie met uw beperkte kennis over het werk van uw vader als malik van het dorp, zorgt ervoor dat het CGVS de tewerkstelling van uw vader als malek niet aannemelijk acht. U stelt in het tweede persoonlijk onderhoud dat uw vader betrokken was bij projecten in het dorp, wat inderdaad deel uitmaakt van het takenpakket van een malik (CGVS2, p. 9). U raakt echter zelf niet verder dan deze uitleg. Pas wanneer u wordt gevraagd of uw vader jirga's heeft voorgezeten, kan u er meer over vertellen. U bent echter niet in staat om een doorleefd voorbeeld van zo'n jirga te voorzien (CGVS2, p. 9). Het begeleiden van jirga's is een van de taken van een malek, dus men mag verwachten dat u in staat bent om een accuraat beeld te schetsen van uw vader zijn betrokkenheid bij zo'n jirga.

Verder hebt u nooit gesproken over de administratieve taken van de malek, waaronder het stempelen van officiële documenten. Deze administratieve taken zijn een van de voornaamste taken van een malek. Het is dan ook bevreemdend dat u hier niet over kan vertellen. U kan ook niet duidelijk aangeven met wie uw vader allemaal samenwerkte of hoe regelmatig hij moest samenwerken met andere overheidsinstanties (CGVS2, p. 10). U bent enkel in staat om zeer algemene beschrijvingen te geven over uw vader zijn betrokkenheid in bepaalde projecten of vergaderingen. Het CGVS acht door uw initiële ommissie, uw ontkennen naderhand van uw vader zijn tewerkstelling in het eerste persoonlijk onderhoud en de zeer oppervlakkige beschrijving van uw vader zijn werk als malek in het tweede persoonlijk onderhoud de tewerkstelling van uw vader als malek ongeloofwaardig.

Door bovenstaande is logischerwijze ook uw bewering dat hij nadien tewerkgesteld was als hoofd van de jeugdraad al ondermijnd. Het CGVS vermoedt dat u gedurende de asielprocedure trachtte uw asielrelaas uit te breiden. Indien uw vader werkelijk meer bedreigingen ontving wegens zijn tewerkstelling als malek en hoofd van de jeugdraad, hebben deze tewerkstellingen een directe invloed op de dreiging die u ervaart in Afghanistan. Daarom mag men wel verwachten dat u dit eerder vermeld zou hebben bij DVZ. Het CGVS kan dus geen geloof hechten aan de dreigementen die voortkomen uit de tewerkstelling van uw vader als hoofd van de jeugdraad. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in hoe uit die tewerkstelling een werkelijke dreiging vanwege de taliban zou voortkomen.

In het takenpakket van de 'hoofd van de jeugdraad' beschrijft u geen enkele taak die ingaat tegen de taliban zijn filosofie of handelwijze. Uw vader stond naar uw inziens enkel jongeren bij die op zoek waren naar werk. U geeft zelf aan dat het geen grote verantwoordelijkheid was (CGVS2, p. 11).

Hoe dan ook dient opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAA rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidanceafghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden of voor de voormalige overheid werkten te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader dood is. Dat hij evenwel gedood is omwille van zijn werk voor de

Amerikanen (wat u zoals gezegd initieel allebei vergat te vermelden), 11 jaar nadat hij daarmee stopte, kan evenwel op basis van bovenstaande al ernstig betwijfeld worden.

Naast de tewerkstellingen van uw vader acht het CGVS uw verklaringen omtrent de dreigementen die de taliban geuit zouden hebben niet aannemelijk. Om te beginnen dient hierbij eveneens gewezen op de vaststelling dat u ook deze elementen (logischerwijze) geheel onvermeld liet op het interview dat u aflegde als 'minderjarige' (Fiche NBMV). Verder wijst het CGVS op het lange tijdsschema waarin de dreigementen zich voordeden. De dreigementen begonnen in 2007 en duurde tot uw vader zijn dood in 2021 (CGVS1, p. 13). Het is opmerkelijk dat de taliban over een periode van 14 jaar nooit enige actie ondernomen hebben om hun dreigementen kracht bij te zetten. Buiten de vele telefoontjes zou uw vader zonder enige problemen zijn werk voor de Amerikanen verdergezet hebben, tot het einde van het project van LGCD in 2010 (CGVS2, p. 7). Daarnaast zou uw vader volgens uw verklaringen jarenlang zonder enige noemenswaardige problemen hebben gewerkt als autohandelaar, malek en hoofd van de jeugdraad. De taliban zijn nooit het geld, de wapens of een zoon effectief komen opeisen bij uw vader. U stelt de taliban voor als een organisatie met heel veel geduld. Indien de taliban werkelijk het geld, wapens of een nieuw lid op het oog zouden hebben gehad, lijkt het logische dat ze de nodige stappen zouden hebben ondernomen om te krijgen wat ze eisten van uw vader.

Verder is het bijzonder bevreemdend dat u aangaf dat jullie de initiële bedreigingen niet ernstig namen en geen voorzorgsmaatregelen namen. Temeer gezien u zelf aangaf dat anderen die gelijkaardige bedreigingen kregen wel degelijk door de taliban vermoord werden of hun zonen meegenomen zagen (CGVS, p.16-17).

Daarnaast weet u geen accuraat beeld te schetsen van de hoeveelheid dreigementen uw vader heeft ontvangen. In het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dat uw vader in totaal 22 tot 23 keer bedreigd was door de taliban (CGVS2, p. 7). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelt u dat uw vader 2 à 3 keer per maand bedreigingen ontving van de taliban (CGVS1, p.18). Het CGVS merkt op dat er uiteraard een serieus verschil zit tussen 2 à 3 bedreigingen per maand voor een periode van 14 jaar (in totaal dus honderden bedreigingen) en 22 tot 23 keer. U wekt de indruk dat uw vader heel open was over de dreigementen die hij ontving (op zich al in schril contrast met zijn beweerde stilzwijgen over de oorzaak ervan, zijn werkzaamheden zelf). Zo had hij al direct na het ontvangen van het eerste dreigement aan u verteld dat hij bedreigd is geweest (CGVS1, p. 15). U zou wel enigszins een beeld moeten hebben van de dreigementen. U kan ook niet verklaren hoe de taliban aan de nummers van uw vader kwamen, ondanks het feit dat uw vader regelmatig zijn nummer veranderde (CGVS1, p. 16 & CGVS2, p. 12). Het feit dat de taliban uw vader zo vaak zouden hebben bedreigd, is toch enigszins een indicatie dat ze een zekere nood hadden aan wapens of geld. Daarom is het zeer opmerkelijk dat de taliban, zoals eerder vermeld, nooit werkelijk hun woorden kracht bijgezet hebben met een bezoek en/of een persoonlijk dreigement. Dat de taliban zoveel moeite zouden steken in het bedreigen van uw vader, jaren aan een stuk, om dan nooit werkelijk actie te ondernemen, staat in schril contrast tot hun krachtdadig optreden die ene keer dat hij de stad zou verlaten. Hoewel uw vader naar eigen zeggen dan wel open was over de bedreigingen, wist u voorts opmerkelijk genoeg niet hoeveel geld de taliban dan eigenlijk van hem eisten, noch hoe hij dat dan aan hen moest betalen (CGVS1, p. 17). Het CGVS kan gezien bovenstaande dan ook geen geloof hechten aan uw verklaringen omtrent de dreigementen die uw vader heeft ontvangen, wat de ernst van uw redenen van vertrek uit Afghanistan ernstig ondergraaft.

Het CGVS wijst hierbij ten slotte op een andere inconsistentie in uw verklaringen. Hoewel u op de vragenlijst van het CGVS nog beweerde dat uw vader al eerdere aanslagen van de taliban heeft overleefd, stelt u in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw vader nooit eerder aangevallen was door de taliban (CGVS vragenlijst, pt.3.5; CGVS1, p. 18). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud zegt u dat ze altijd proberen, maar dat het hen niet is gelukt (CGVS1, p. 24). Uiteraard is dit niet voldoende om het verschil in uw verklaringen te duiden. Uw verklaringen druisen hier rechtstreeks tegen elkaar in, waardoor uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondergraven.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de tewerkstelling en de vervolging van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen zou hebben bevonden niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat, zelfs indien ondanks bovenstaande aanvaard zou worden dat uw vader tot de ANSF behoorde of voor de voormalige overheid werkte -quod non-, familieleden van dergelijke profielen in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Zelfs indien u familielid zou zijn van een vroeger lid van het ANSF of medewerker van de voormalige overheid, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf gewerkt heeft bij ANSF of voormalige overheid en te maken heeft

met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Bovendien konden ook uw verklaringen over uw eigen problemen allerm minst overtuigen. Vooreerst omdat u ook hierover aanvankelijk iets anders liet optekenen. U gaf immers op de fiche die u als 'minderjarige' liet invullen bij de DVZ aan dat u vertrokken was omwille van problemen met de taliban en doodsb bedreigingen. Nergens vermeldde u zoals vermeld het profiel van uw vader, zijn dood of zijn problemen, noch uitdrukkelijk dat u door de taliban gerekruteerd dreigde te worden (Fiche NBMV).

Wat betreft uw latere verklaringen dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er hoe dan ook op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

U kan niet verklaren waarom de taliban dermate interesse in u zou hebben dat ze u zouden vragen om deel te nemen aan de jihad. De taliban zou nooit gerekruteerd hebben in Jalalabad (CGVS1, p.12). U haalt aan dat u regelmatig wat gehoord hebt over de 'vele jongens' die naar 'zelfmoordaanslag opleidingskampen' worden gestuurd in Pakistan. Dit zou u van uw vader gehoord hebben die dit op zijn beurt zou hebben gehoord van iemand anders. Uw verklaringen omtrent de zelfmoordaanslag die zou voortkomen uit uw rekrutering lijken behoorlijk vergezocht. U kent niemand persoonlijk die dit heeft meegemaakt, noch onderbouwt het gegeven dat u hierover hebt gehoord het werkelijke bestaan ervan (CGVS1, p. 19). De taliban hebben nooit hierover naar u of naar uw vader gecommuniceerd. U weet op geen enkele manier te verklaren waarom de taliban interesse in u zou hebben. U weet niet op voldoende wijze te overtuigen dat u werkelijk gerekruteerd zou worden door de taliban, noch weet u te overtuigen dat u een interessant doelwit zou zijn voor rekrutering. Integendeel, gezien uw verklaringen over het profiel van uw vader lijkt u eerder een weinig loyaal doelwit. Hierdoor acht het CGVS de rekruteringspogingen van de taliban niet geloofwaardig.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. U geeft aan dat de dorpingen in uw dorp allemaal overheid gezind waren en geen banden hadden met de taliban. U omschrijft uw eigen regio als een veilig gebied waar de overheid aanwezig was (CGVS1, p. 12). U geeft aan dat de taliban op dit moment nog steeds opzoek is naar u (CGVS2, p. 12-13). Er kan dan ook worden verwacht dat u in concreto aantoont waarom de taliban dermate veel moeite zouden doen om u te rekruteren, doch u blijft hier in gebreke.

Bovenstaand geheel van vaststellingen leidt onvermijdelijk tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven. Bijgevolg kan u niet als vluchteling worden erkend.

De voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw paspoort en taskara bevestigen uw identiteit en nationaliteit. Het originele certificaat van uw opleiding 'elektricien' bevestigt dat u een opleiding 'elektricien' hebt gevolgd. De foto's met uw vrienden bevestigen uw band met uw vrienden, de foto's van uw vinger bevestigen het ongeluk dat u op uw reisweg hebt meegemaakt. De originele medische documenten omtrent de behandeling van uw vinger bevestigen de behandeling van de wonde. De kopie van het paspoort en de taskara van uw vader bevestigen de identiteit van uw vader. De kopie van de taskara van

uw vader bevestigt de identiteit van uw vader. De kopie van de foto van u en uw vader bevestigen jullie familieband. Al deze zaken worden door het CGVS niet betwist.

Wat betreft de overige documenten, met name de documenten met betrekking tot de tewerkstelling van uw vader (waaronder twee originele badges), certificaten van de werkgever, bewijs van opleiding, bedreigingsbrief, de brief van het ziekenhuis, het visa-bericht van uw vader naar de Amerikaanse overheid, foto's van de aanslag op de auto van uw vader, foto's van het graf van uw vader en de foto's die genomen zouden zijn tijdens een meeting van de jeugdraad, dient te worden opgemerkt dat het CGVS verwijst het CGVS naar bovenstaande bemerkingen mbt de geloofwaardigheid van de tewerkstelling van uw vader. Documenten hebben hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in onderhavig geval, ongeloofwaardig relaas te herstellen. Verder dient er ook nog te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Afghaanse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde. Daaraan dient nog te worden toegevoegd dat aan dergelijke privéfoto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze werden genomen. Bovendien kan worden vastgesteld dat in de door u aangeleverde documenten spellingsfouten staan op officiële en originele certificaten, waaronder bijvoorbeeld 'reginoal' in plaats van 'regional' (CGVS, Doc. 1) en 'Suan' in plaats van 'Susan' (CGVS, Doc. 1). Wegens de fouten die op de originele documenten terug te vinden zijn, zet het CGVS vraagtekens bij de geloofwaardigheid van deze documenten. Deze documenten vermogen dan ook niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er

voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop

wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt

een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen

naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft geen nota met opmerkingen overgemaakt en is evenmin ter terechtzitting verschenen of vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 1, A, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) en c), van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het eerste middel wordt als volgt toegelicht:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling. De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

*zich buiten het land van herkomst bevinden;
een gegronde vrees voor vervolging hebben;
“omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.
de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen invoeren.*

Deze elementen toegepast op verzoekers:

*zich buiten het land van herkomst bevinden
Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn eerste aanvraag tot asiel heeft ingediend in april 2022.*

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat hij geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen.

Verzoeker vreest vervolgd te worden omwille van problemen met de Taliban.

Ter staving van hun subjectieve vrees wenst hij te verwijzen naar zijn verklaringen bij de DVZ – vragenlijst van het CGVS.

Verweerster heeft ten onrechte deze terechte vrees van verzoeker als niet bewezen geacht.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet invoeren omdat de lokale autoriteiten zelf de vervolgers zijn.”

In een tweede middel beroept de verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het gelijkheidsbeginsel. De verzoeker betoogt als volgt:

“Verzoeker meent dat verweerster ten onrechte zijn asielaanvraag afgewezen heeft.

Verweerster heeft nagelaten om met de volgende elementen rekening te houden:

Het feit dat verzoeker afkomstig is uit een liberale familie die totaal tegen de barbaarse Taliban is en tegen deze barbaren gevochten hebben.

Dat zijn vader samenwerkte met de overheid.

De jonge leeftijd van verzoeker.

Verzoeker geeft toe dat hij over zijn leeftijd niet de waarheid verteld heeft maar dit mag geen reden zijn om zijn vrees voor vervolging in twijfel te trekken.

De wijziging van de veiligheidssituatie in Afghanistan en de invloed ervan op de terugkeerders van uit Europa.

Ondanks de leugenachtige aangekondigde om de westerse landen te misleiden, worden dagelijks mensen zoals mijn cliënt vermoord door de Taliban. De familieleden van dergelijke personen werden in de laatste maanden vaak gefolterd en vermoord geweest.

‘Ze ontvoerden mijn 16-jarige broer omdat ze mij niet konden vinden, een paar dagen later werd hij dood teruggevonden.’

<https://www.mo.be/analyse/afghaanse-journalisten-steeds-meer-het-nauw>

“Ik ben doodsbang van taliban”

“Het gaat niet goed met me”, steekt hij van wal. “Ik ben doodsbang, kom nauwelijks nog buiten en heb schrik dat de taliban me gaan vinden.” Zijn familie kreeg het aan de stok met de taliban omdat zijn oudere broer bij de politie werkte. Toen zijn broer gekidnapt werd, vluchtte Sharif naar Europa, waar hij in ons land in Limburg terecht kwam.

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/11/27/sharifullah-22-ik-ben-doodsbang-van-det-aliban-hier-in-afghani/>

Abdul tolkte voor Nederlandse leger: ‘Broer vermoord omdat ze dachten dat ik het was’

Verweerster stelt dat ze twijfel heeft over het werk van verzoekers vader. Verzoeker meent dat hij zoveel mogelijk uitleg gegeven heeft over het werk van zijn vader. Verzoeker meent dat hij moeilijk zaken kan verzinnen om verweerster van een antwoord te voorzien. Het is nochtans het advies van verweerster zelf om geen zaken te verzinnen als men geen antwoord op een vraag heeft. Als u dit advies volgt dan wordt gestraft hiervoor. Verzoeker meent dat hij de naam van 2 Amerikanen kenden voor wie zijn vader gewerkt heeft. Verzoeker meent dat het er niet toe doet over zijn vader ook voor E.(...) I.(...) gewerkt heeft. Verzoeker meent dat zijn vader voor Amerikanen gewerkt heeft en dit het belangrijkste deel van zijn verhaal is. Verzoeker wist hoe zijn vader bij de Amerikanen terecht gekomen is via dokter M. (zie pagina 5 van het gehoorverslag) Verzoeker noemde dokter M. als collega en baas van zijn vader. Verzoeker meent mocht zijn vader niet gewerkt hebben voor deze organisatie en personen zal hij nooit in staat zijn geweest om deze namen te noemen. Verzoeker wenst te verwijzen naar pagina 6 en 7 van het gehoorverslag waarin duidelijk vermeld staat dat het werk van zijn vader in de 6de maand van 2010 beëindigd was. Verzoeker heeft gezegd dat het project van Amerikanen voorbij was. Verweerster verwijst naar landeninformatie en ze stelt dat dit project in 2011 voorbij is. Verweerster denkt dat alle medewerkers van dit project moesten tot 2011 gewerkt hebben. Verzoeker meent dat in geen enkele project medewerkers tot de laatste dag van het project werken. Er zijn een beperkt aantal personen dit tot het einde van een project (vooral bij rapportering) werken. De rest van de medewerkers stoppen geleidelijk in de laatste maanden van het project naar het gelang van de bereikte resultaten. Verzoeker meent dat hij op een zeer chronologische wijze uitleg gegeven over het werk van zijn vader. Verzoeker had geen belang om naar een tewerkstelling van 2006 tot 2010 te verwijzen – gezien het niet recente karakter van deze tewerkstelling. Verzoeker doet dit toch. Waarom? Omdat hij de waarheid spreekt. Verweerster heeft het ook over het hoofd gezien dat deze tewerkstelling van 18 jaren gelden begonnen was. Verzoeker was op dat moment een kind. Verzoeker was ook in 2010 een kind en het is niet ernstig van hem deze informatie te verwachten.

Verzoeker geeft toe dat zijn plicht om de inhoud van voorgelegde stukken te kennen en dat hij deze stukken niet gelezen heeft. Verzoeker meent dat hij niet moet gestraft worden omdat hij deze stukken niet gelezen heeft.

Verzoeker meent dat verweerster ten onrechte geen geloof hecht aan het werk van zijn vader als de hoofd van de jeugdraad. Het feit dat verzoeker dit niet eerder vermeld heeft bij de DVZ mag geen reden zijn om dit in twijfel te trekken. Vooral wanneer hij over deze tewerkstelling het volgende verteld heeft: Zie pagina 18 van het gehoorverslag de verklaring van verzoeker over dit werk. Vooral de termijn zoals 'madani faal'. Verzoeker kon onmogelijk deze termijn kennen mocht zijn vader dit werk niet gedaan hebben.

Verweerster verwijst verder naar de verklaringen van verzoeker als 'minderjarig' en ze stelt dat hij deze bedreigingen niet vermeld heeft. Verzoeker meent dat hem men toen verteld heeft om heel kort de reden van zijn vlucht naar België te vertellen.

Verzoeker meent dat verweerster hem ten onrechte kwalijk neemt omdat hij de hoeveelheid van dreigementen van zijn vader niet accuraat in beeld kon schetsen. Verzoeker meent dat iedere normale persoon na 22 of 23 keren dreigementen de tel kwijt zal zijn.

Wat betreft de rekrutering: verzoeker meent dat gezien zijn profiel hij wel in aanmerking kwam voor rekrutering.

Verzoeker wenst verder te verwijzen naar de volgende rapporten:
Zie de volgende rapporten:

Parties to the conflict in Afghanistan continued to commit serious violations of international humanitarian law, including war crimes, and other serious human rights violations and abuses with impunity. Indiscriminate and targeted killings reached record levels. Human rights defenders, women activists, journalists, health and humanitarian workers, and religious and ethnic minorities were among those targeted by the Taliban and non-state actors. A wave of reprisal killings was unleashed during the Taliban takeover of the country. Thousands of people, predominantly Shia Hazaras, were forcibly evicted. The limited progress made towards improving women's rights was sharply reversed under Taliban rule. Rights to freedom of assembly and expression were drastically curtailed by the Taliban. Access to healthcare, already severely compromised by the pandemic, was further undermined by the suspension of international aid.

<https://www.amnesty.org/en/location/asia-and-the-pacific/southasia/afghanistan/report-afghanistan/nieuwsblad.be>

Significant human rights issues occurred before and after August 15. Details of which group or groups perpetuated these human rights issues are addressed throughout the report. The human rights issues included credible reports of: killings by insurgents; extrajudicial killings by security forces; forced disappearances by antigovernment personnel; torture and cases of cruel, inhuman, or degrading treatment or punishment by security forces; physical abuses by antigovernment entities; arbitrary arrest or detention; serious problems with the independence of the judiciary; serious abuses in internal conflict, including killing of civilians, enforced disappearances and abductions, torture and physical abuses, and other conflict-related abuses; unlawful recruitment and use of child soldiers and sexual abuse of children, including by security force members and educational personnel; serious restrictions on free expression and media by the Taliban, including violence against journalists and censorship; severe restrictions of religious freedom; restrictions on the right to leave the country; serious and unreasonable restrictions on political participation; serious government corruption; serious government restrictions on and harassment of domestic and international human rights organizations; lack of investigation of and accountability for gender-based violence, including but not limited to cases of violence against women, including domestic and intimate partner violence, sexual violence, child, early and forced marriage, and other harmful practices; trafficking in persons for forced labor and commercial sexual exploitation; violence targeting members of ethnic minority groups; violence by security forces and other actors against lesbian, gay, bisexual, transgender, queer, and intersex persons; existence and use of laws criminalizing consensual same-sex sexual conduct; severe restrictions on workers' freedom of association and severe restrictions by the Taliban on the right to work for women; and the existence of the worst forms of child labor.

<https://www.ecoi.net/en/document/2071122.html> 20 aug 2021

The Taliban Promised Them Amnesty. Then They Executed ... <https://www.nytimes.com> › opinion · Vertaal deze pagina 3 dagen geleden — The video, the product of a seven-month investigation by the Opinion Video team of The New York Times, reveals that nearly 500 former government ... <https://www.nytimes.com/interactive/2022/04/12/opinion/taliban-afghanistanrevenge.html>

Verzoeker meent dat dit rapport volledig van toepassing is in zijn situatie:

September 2019 | Stahlmann, Friederike (Author), published by Informationsverbund Asyl und Migration Afghanistan

Study on living conditions and experiences of Afghans who have been deported from Germany

Studie zum Verbleib und zu den Erfahrungen abgeschobener Afghanen (Special or Analytical Report, German)

Zur Diskussion der methodischen Grenzen der quantitativen Dokumentation von Opfern siehe Stahlmann (28.3.2018), Gutachten Afghanistan, erstellt für das Verwaltungsgericht Wiesbaden. Abrufbar bei [ecoi.net](https://www.ecoi.net), ID 1431611, Kapitel 7. 11 Vgl. zusammenfassende Diskussion in Stahlmann a. a. O. [...] Referenzen in Stahlmann a. a. O. (Fn. 10), Kapitel 13. 16 Für die Diskussion der in Afghanistan üblichen Unterscheidung in »erfolgreiche Rückkehrer«, zu denen Abgeschobene und formell freiwillige Rückkehrer gehören, und »erfolgreiche Exilafghanen«, die einen dauerhaften Aufenthaltstitel in Europa haben und in Afghanistan zu Besuch sind, s. Stahlmann a. a. O. [...] Friederike Stahlmann: Erfahrungen abgeschobener Afghanen Asylmagazin 8 – 9 / 2019 278 V O R A B V E R S I O N Themen des Berliner Symposiums 2019 schungssetting hat jedoch methodische Grenzen, die die Repräsentativität der Ergebnisse einschränken. [...] Friederike Stahlmann: Erfahrungen abgeschobener Afghanen Asylmagazin 8 – 9 / 2019 280 V O R A B V E R S I O N Themen des Berliner Symposiums 2019 gitimiert. [...]

Asylmagazin 8 – 9 / 2019 281 V O R A B V E R S I O N Friederike Stahlmann: Erfahrungen abgeschobener Afghanen möglichen Rückkehr nach Deutschland. Der möglicherweise verzerrende Effekt ist somit verhältnismäßig gering.

https://www.ecoi.net/en/file/local/2017434/AM19-8-9_beitrag_stahlmann_vorab191009.pdf

Verzoeker meent dat hij net als deze 55 terugkeerders vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van zijn verblijf in Europa.

Verzoeker meent dat de wijziging in de veiligheidssituatie is een nieuw element waarmee verweerster geen rekening gehouden heeft.

Verweerster heeft nagelaten om dit te doen!! Eveneens nagelaten om deze fout te compenseren door aan verzoeker sub beschermingsstatus toe te kennen op basis van artikel 15 b van de kwalificatie richtlijn – omwille van de persoonlijke situatie van verzoeker.

Verweerster is gewoon bang om zoveel Afghanen in een keer te erkennen en ze verschuift haar verantwoordelijkheid op de schouder van uw Raad.

Verzoeker meent dat mocht een terugkeer een optie zijn geweest, zal hij al eerder teruggekeerd zijn naar het land van herkomst.

Het feit dat hij 2 jaar rondloopt op zoek naar bescherming is een bewijs dat hij niet kan terugkeren.

Verzoeker heeft een hoge profiel en de kans is zeer reëel dat hij bij zijn terugkeer omwille van deze problemen en omwille van zijn verblijf in Europa vervolgd zal worden.

Voor nu de barbaarse taliban huis per huis op zoek gaan naar mensen die voor de overheid en buitenlandse organisatie gewerkt hebben. Vooral wanneer de Taliban de terugkeerders zullen vermoorden omdat de asielzoekers in Europa geen ander asielrelaas hebben dan een verhaal tegen de barbaarse Taliban.

De Taliban weten dit zeer goed. De terugkeerders worden ook vaak beschouwt door de Taliban als ongelovige personen.

Ook personen die beschouwd worden als 'verwesterd' lopen in Afghanistan een risico op vervolging. Dit blijkt uit talrijke bronnen. Zo erkennen de UNHCR-richtlijnen voor het beoordelen van de nood aan internationale bescherming van asielzoekers uit Afghanistan van 2018 terugkerende Afghanen die gezien worden als 'verwesterd' als een risicogroep. Dit wil zeggen dat zij een verhoogd risico lopen slachtoffer te worden van daden van vervolging.

Zie pagina 10 van dit rapport:

Verwesterde Afghanen worden in Dari 'qarb-zadeh' genoemd.⁹⁶ Daden van vervolging tegen deze groep kunnen uitgaan van zowel AGEs als van hun gemeenschap en van overheidsfunctionarissen.⁹⁷ Deze vervolging gebeurt op grond van het behoren tot de specifieke sociale groep van verwesterde Afghanen, maar ook op grond van een toegeschreven politieke overtuiging en religie. <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2021/05/NANSEN-Profile-3-21-Hazaras-Afghanistan.pdf>

Heeft verweerster dit rapport gelezen?

Jonge Afghanen die in Europa wonen, zijn totaal veranderd en na een verblijf van 2 jaren in Europa is het onmenselijk om hen bescherming te weigeren.

Voor nu alle jonge mensen aan het vluchten zijn naar Iran.

De handeling van verweerster zorgt alleen dat mensensmokkelaar nog rijker worden. U mag geen hond vastbinden in Afghanistan van vandaag (een Afgaanse uitdrukking) laat staan een mens die meer dan 2 jaar in Europa gewoond heeft.

Dit is een persoonlijk element waarmee rekening moet gehouden worden.

Voor nu alle jonge mensen aan het vluchten zijn naar Iran. 10.000 jonge Afghanen per dag. 5.000 met visum en 5.000 illegaal.

Thousands of Afghans fleeing to Iran daily <https://www.youtube.com/watch?v=yLFc7q5Y6Lw>

Verzoeker meent dat op dit moment verweerster over geen informatie beschikt nopens dit punt.

Dit omwille van volgende reden:

The current situation in Afghanistan poses a number of obstacles to the gathering of comprehensive information concerning the human rights situation in different parts of the country. Such obstacles include:

Constraints on Afghan media organizations: According to the Afghanistan National Association of Journalists, since the Taliban takeover 70 per cent of Afghan media outlets have stopped working, due to a combination of financial difficulties and threats and intimidation, violence and even killings.¹⁸ In addition, the Taliban are reported to have imposed wide-ranging restrictions on freedom of the media, with some of the new directives so broadly formulated that journalists are self-censoring for fear of transgressing the rules.¹⁹ A number of Afghan journalists have been arbitrarily detained and mistreated in other ways.²⁰

Inability of the Afghanistan Independent Human Rights Commission (AIHRC) to carry out its functions: The AIHRC reported in September 2021 that all its buildings have been occupied by the Taliban.

This situation coupled with fear of persecution among its staff have rendered the AIHRC unable to fulfil its mandate under the Constitution to protect and monitor human rights in Afghanistan.²¹

Limitations on human rights monitoring:

<https://www.ecoi.net/en/file/local/2067833/61d851cd4.pdf>

Taliban zullen geen inlooptermijn geven aan mensen zoals verzoeker om zich terug aan te passen aan hun barbaarse normen en waarden. Verzoeker meent dat hij zijn eer zal verraden mocht hij zich aanpassen aan de normen en waarden van Taliban. Dit is eveneens een persoonlijk element waarmee verweerster geen rekening gehouden heeft bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 15 b van de kwalificatierichtlijn.

Verzoeker wenst te verwijzen naar de bovenvermelde landeninformatie waaruit duidelijk blijkt dat de broers en zonen van de personen meegenomen waren door de Taliban omdat ze de persoon de persoon zelf niet vonden.

Verzoeker wenst nogmaals te verwijzen naar deze landeninformatie.

'Ze ontvoerden mijn 16-jarige broer omdat ze mij niet konden vinden, een paar dagen later werd hij dood teruggevonden.'

<https://www.mo.be/analyse/afghaanse-journalisten-steeds-meer-het-nauw>

"Ik ben doodsbang van taliban"

"Het gaat niet goed met me", steekt hij van wal. "Ik ben doodsbang, kom nauwelijks nog buiten en heb schrik dat de taliban me gaan vinden." Zijn familie kreeg het aan de stok met de taliban omdat zijn oudere broer bij de politie werkte. Toen zijn broer gekidnapt werd, vluchtte Sharif naar Europa, waar hij in ons land in Limburg terecht kwam.

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2021/11/27/sharifullah-22-ik-ben-doodsbang-van-detliban-hier-in-afghani/>

Abdul tolkte voor Nederlandse leger: 'Broer vermoord omdat ze dachten dat ik het was'

<https://www.rtlnieuws.nl/nieuws/politiek/artikel/5234211/afghaan-abdul-tolkte-voornederlandse-leger-mijn-broer-werd>

Als we kijken naar wie concreet de sleutelposities in handen heeft bij de Taliban, dan blijkt uit hun palmares het complete gebrek aan respect voor mensenrechten. Mullah Haibatullah Akhundzada is de huidige leider van de Taliban, en was als hoofd van justitie onder het Islamitisch emiraat in de jaren 90 verantwoordelijk voor de draconische straffen die de Taliban oplegde:

"After the Taliban took over most of Afghanistan, ruling from 1996 to 2001, Akhundzada was a religious scholar, judge and head of the judiciary branch. As the top judicial figure, Akhundzada issued fatwas, or religious decrees, justifying all aspects of the Taliban's operations, including suicide attacks."

FDD's LONG WAR JOURNAL, Taliban's government includes designated terrorists, ex-Guantanamo detainees, 8 september 2021,

<https://www.longwarjournal.org/archives/2021/09/talibans-government->

"In the 1980s, he participated in the Islamist resistance against the Soviet military campaign in Afghanistan, but his reputation is more that of a religious leader than a military commander. Akhundzada worked as head of the Sharia Courts in the 1990s. After first seizing power in the 1990s, the Taliban introduced and supported punishments according to their strict interpretation of Islamic law: they publicly

executed murderers and adulterers and amputated thieves' limbs. Under the leadership of the reclusive Mullah Mohammed Omar (who is thought to have died in 2013), the Taliban also banned television, music, movies, make-up, and stopped girls aged 10 and over from attending school."

BBC, Afghanistan: Who's who in the Taliban leadership, 7 september 2021,

<https://www.bbc.com/news/world-asia-58235639>

Muhammad Hasan Akhund is de eerste minister, en verleende in het verleden onder meer steun aan Osama Bin Laden:

"Akhund was a close compatriot of Mullah Omar. During the Taliban's first regime from 1996 to 2001, Akhund served as the governor of Kandahar, foreign minister, and first deputy of the Taliban's council of ministers. On behalf of the Taliban's senior leadership, Akhund refused to turn over Osama bin Laden after al Qaeda carried out the August 1998 U.S. embassy bombings — the deadliest attack by bin Laden's network prior to 9/11. "We will never give up Osama at any price," Akhund said, after the U.N. threatened to impose sanctions if bin Laden wasn't handed over."

Sirajuddin Haqqani is de vice leider van de Taliban, en minister van binnenlandse zaken (waardoor hij verantwoordelijk is voor binnenlandse veiligheid en politie). Hij is eveneens de leider van het Haqqani netwerk, en heeft een prijs van 10 miljoen USD op zijn hoofd staan wegens onder meer talrijke kidnappings en moorden op burgers:

"Rewards for Justice is offering a reward of up to \$10 million for information on Sirajuddin Haqqani, also known as Siraj Haqqani and Khalifa. Sirajuddin leads the Haqqani Network (HQN), a U.S.-designated Foreign Terrorist Organization (FTO). Under his leadership, HQN has planned and conducted numerous significant kidnappings and attacks against U.S. and Coalition Forces in Afghanistan, the Afghan government, and civilian targets. In 2015, Sirajuddin was appointed deputy leader of the Taliban, cementing the alliance between HQN and the Taliban.

<https://rewardsforjustice.net/rewards/sirajuddin-haqqani/>

Khalil al Rahman Haqqani is de minister verantwoordelijk voor vluchtelingen, en de oom van Sirajuddin Haqqani. Hij is een leider van het Haqqani netwerk, en door de VS op een terrorismelijst geplaatst omwille van zijn banden met Al Qaeda. Er staat een prijs van 5 miljoen USD op zijn hoofd:

"He has served as a key fundraiser, financier, and operational commander for the Haqqani Network. When the U.S. Treasury Department designated Khalil as a terrorist in 2011, it noted that he "acted on behalf of" al Qaeda's military, or "Shadow Army," in Afghanistan. In 2002, when the U.S. was hunting Osama bin Laden, Khalil deployed men "to reinforce al Qaeda elements in Paktia Province, Afghanistan." The U.S. State Depart

ment's Rewards for Justice Program has offered a reward of up to \$5 million for information leading to his capture and prosecution."

<https://www.longwarjournal.org/archives/2021/09/talibans-government-includesdesignated-terrorists-ex-guantanamo-detainees.php>

Mullah Taj Mir Jawad is het plaatsvervangend hoofd van de inlichtingendienst. Hij was verantwoordelijk voor het zogenaamde 'Kabul Attack Network', dat samen met onder meer Al Qaeda aanvallen uitvoerde in Kabul.

"Jawad was a leader in what the U.S. military used to refer to as the Kabul Attack Network, which pooled fighters and resources from the Taliban, Al Qaeda, the Islamic Movement of Uzbekistan, the Islamic Jihad Union, the Turkistan Islamic Party, and HizbIslami Gulbuddin in order to conduct attacks in and around Kabul. The network extend ed into Logar, Wardak, Nangarhar, Kapisa, Ghazni, and Zabul Provinces. Jawad is a lead er within the Haqqani Network. In his new role, Jawad will work with Abdul Haq Wasiq, an ex-Guantanamo detainee discussed below

<https://www.longwarjournal.org/archives/2021/09/talibans-government-includesdesignated-terrorists-ex-guantanamo-detainees.php>

Uw Raad zal verder lezen dat alle leiders in de huidige defacto regering van Taliban barbaren zijn. Het zal niets anders zijn dan een onmenselijke beslissing om te stellen dat Afghansen zoals mijn cliënt bij zijn terugkeer geen problemen zal krijgen met de Taliban.

Zie eveneens het volgende:

For those who left before 2021, they would still be at great risk if they are returned to Afghanistan. If we turn to those who left after 2021, that assessment holds but in addition, their flight after the government fell, is taken by the Taliban to be proof of disloyalty. Those who left are very often seen as traitors, especially if they were evacuated as a result of having worked with international NGO's or having worked with the government or in different ministries. It's also true if they worked for the security forces, human rights organizations, or for the media. So, you have the normal risks, plus these new risks. I'm not saying at this point, that all who left are equally at risk.

Pagina 41

<https://asyl.drc.ngo/media/13vhsflb/drc-afghanistan-conference-report-28nov2022.pdf>

Verweerster heeft evenmin met dit rapport rekening gehouden.

Verweerder heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Hij niet in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, b en c en 48/5, §3 vw van de Vreemdelingenwet.

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat dit middel gegrond is."

In een derde en laatste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Dit middel wordt als volgt toegelicht:

"Verweerster heeft eveneens nagelaten om te motiveren waarom verzoeker niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, B –grond.

Hierbij wenst verzoeker te verwijzen naar § 39 van Elgafaji arrest over de 'sliding scale':

"Hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming".

Verzoeker heeft deze persoonlijke omstandigheden voldoende aannemelijk gemaakt door de bovenvermelde redenen. Verzoeker is van oordeel dat ze in ondergeschikte orde in aanmerking komen."

De verzoeker vraagt in hoofddorde hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en zijn zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor verder onderzoek en in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

De verzoeker heeft bij het verzoekschrift geen stavingstukken gevoegd.

Op 17 april 2024 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt en waarin gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar de respectievelijke weblinks):

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus", december 2023;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban", 14 december 2023.

In het laatstgenoemde rapport wordt uitgebreid geciteerd uit en gebruik gemaakt van informatie afkomstig uit het "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, gepubliceerd in maart 2022 en in juni 2023, telkens met url-verwijzing in de voetnoot.

Op 21 april 2024 maakt ook de verzoeker een aanvullende nota over, waarbij hij één reeds bij het CGVS voorgelegde stuk omtrent de tewerkstelling van zijn vader in 2009 voegt en waarbij hij bijkomend nog twee foto's overmaakt waarop hij is te zien samen met eenzelfde meisje in de trein en wandelend op straat (niet hand in hand), alsook een korte tiktok-video van hemzelf met datzelfde meisje zittend bij een boom. Door technische problemen met Jbox werd deze aanvullende nota echter pas in de avond van 22 april 2024 ontvangen.

Ter terechtzitting heeft de verzoeker dezelfde aanvullende nota nogmaals neergelegd. De verzoeker geeft in deze aanvullende nota voorts nog het volgende aan:

"Verzoeker wenst de volgende bijkomende stukken neer te leggen:

Werk bewijs

Foto's en video met zijn vriendin

Verzoeker wenst met deze stukken aantonen dat hij geïntegreerd is en een terugkeer geen optie voor hem is.

Verzoeker wenst te verwijzen naar een arrest van uw Raad en hij meent dat dit arrest van uw Raad volledig van toepassing is in zijn situatie:

Taliban weten dat alle asielverhalen van de Afgaanse asielzoeker tegen de Taliban zijn. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schadelijke tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONew, 'Fears, Needs of Fleeing Afghans Must be Addressed: Akhundzada', 8 december 2021 in EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 51).

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RvV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Verzoeker meent dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden door de Taliban.

Verzoeker komt na het lezen van het bovenvermelde arrest tot de conclusie dat het argument: In de continentale rechtssysteem hebben de arresten geen precedentwerking. Niet dienstig mag ingeroepen worden. Waarom niet? Omwille van het feit dat dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die geïntegreerd worden door de hoogste religieuze leider van de Taliban.

Wie zijn de Taliban?

Zie het hieronder staande arrest:

Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel er worden geconcludeerd dat de Taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet – tijdelijke en toegankelijke bescherming te beiden.

RvV 292 539 van 2 augustus 2023

Taliban moeten als actor van vervolging gezien worden, gezien de huidige situatie te wijten zijn aan hun handelingen.

Ze zijn 2,5 jaar aan de macht en zie wat ze in deze periode gedaan hebben. Ze hebben zelfs op 15/03/2023 (The Swedish Committee) weggejaagd vanuit Afghanistan. <http://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activities-in-afghanistan-amid-rising-pressure/17/3/2024>

Uit verslag van UNAMA blijkt ook dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is. Vooral dat nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft!!

48. Some 69 per cent of the population lack access to basic items, utilities and essential services to survive. These subsistence insecurities are at much more alarming levels for women and rural populations. While this

rate of subsistence insecurity is high, it represents an improvement of 19 percentage points compared with the 85 per cent subsistence insecurity in 2022.
https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf

3.3. Beoordeling

3.3.1. Procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt op goede en pertinente gronden het volgende vastgesteld:

“ Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

De Raad stelt vast dat de verzoeker deze beoordeling niet concreet betwist en ziet zelf geen reden om dit anders te beoordelen. De verzoeker geeft op geen enkele wijze aan dat hij in de loop van zijn procedure voor internationale bescherming niet in de mogelijkheid was om zijn verhaal volledig te doen of op enige wijze werd verhinderd volledige verklaringen af te leggen.

De Raad bevestigt dan ook de beoordeling van de commissaris-generaal inzake de bijzondere procedurele noden en maakt ze tot de zijne.

3.3.2. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de

materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

3.3.4. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De hele lijst van aangevoerde rechtsregels die de verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming. De verzoeker bekritiseert de motieven van de bestreden beslissing en argumenteert waarom hij als vluchteling moet worden erkend en/of waarom hij de subsidiaire beschermingsstatus zou moeten krijgen. Deze kritiek is, gelet op hetgeen hierna volgt, ongegrond.

Verwijzingen naar arresten van de Raad zijn voorts niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. De verzoeker verklaart Afghanistan te hebben verlaten omdat hij vreest om door de taliban te worden vermoord en/of gedwongen gerekruteerd.

3.3.5.1.1. In de bestreden beslissing wordt verzoekers vluchtrelaas als volgt samengevat:

“U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. U bent geboren te Jalalabad in de provincie Nangarhar, waar u heel uw leven hebt gewoond tot uw vertrek. U bent een Pashtoun en u belijdt de soennitische islam. U verklaart bijna 25 jaar oud te zijn.

U verklaart dat uw vader, P., als chauffeur werkte voor de Amerikanen van 2006 tot 2010. In 2007 zijn de dreigementen van de taliban begonnen. Ze hebben uw vader gebeld op zijn gsm, waarbij ze om financiële steun of om wapens vroegen. Naast de materiële steun eisten de taliban ook dat uw vader zou stoppen met

zijn werk. Uw vader is niet ingegaan op de eisen van de taliban. Zowel uw vader als uw familie namen het eerste telefoontje niet serieus. Vanaf het tweede dreigement begonnen de taliban uw vader twee tot drie keer per maand te bedreigen. In 2010 is het project met de Amerikanen gestopt waardoor uw vader voor een jaar geen werk had. Uw vader had genoeg geld verdiend om een jaar niets te moeten ondernemen. Vervolgens heeft hij met vrienden een winkel geopend met een showroom waar hij auto's verkocht. Hij stopte met zijn werk in de autohandel in 2018 omdat hij geen winst meer maakte. Enige tijd later in 2018 werd hij door buurtleden verkozen tot hoofd van de jeugdraad van Jalalabad en malek van uw regio in Jalalabad. Na zijn benoeming tot hoofd van de jeugdraad en malek verdubbelde het aantal wekelijkse bedreigingen. In deze bedreigingen zeiden ze dat u zich bij de taliban zou moeten aansluiten zodat u zich kan klaarstomen voor de jihad. Ook dit heeft uw vader niet aanvaard. Uw vader ging ervan uit dat de taliban niets zouden kunnen ondernemen aangezien jullie woonden in een regio waar de taliban niet aanwezig waren. Uw vader en uw familie gingen niet naar de omliggende dorpen waar de taliban wel aanwezig waren. Uw nonkel die in Kot district (Nangarhar) woonde, had uw vader gebeld om te melden dat er over u en uw vader gepraat werd in het dorp. Uw nonkel werd hierop geslagen door de neven van uw vader die beide leden zijn van de taliban.

Uw tante F., de jongere zus van uw vader, kwam te overlijden kort voor de machtsovername. Uw vader is dan naar Kot gereden om de begrafenis bij te wonen. Op weg naar Kot werd uw vader in de val gelokt en neergeschoten door de taliban. U bent op vraag van uw nonkel naar Sehat Ama ziekenhuis gegaan, waar u van uw nonkel hoorde dat uw vader vermoord was. U bent zeker dat de taliban de daders zijn. In totaal hebben de taliban uw vader 22 tot 23 keer bedreigd. Na uw vertrek kwamen de taliban regelmatig langs om te horen waar u bent. Uw moeder heeft hen gezegd dat zij zowel haar man als u hebben vermoord. De taliban zeggen dat als uw familie u niet overhandigen, dat ze dan uw jongere broer zullen meepakken. U bent twee dagen na de moord op uw vader vertrokken uit Afghanistan, startend vanuit Jalalabad, richting Kabul om de grens over te steken bij Nimroz."

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier en worden door de verzoeker op zich niet betwist.

Ter staving van zijn asielrelaas en zijn verzoek om internationale bescherming legde de verzoeker op het CGVS een hele reeks documenten neer omtrent de verklaarde tewerkstelling van zijn vader. Hij legde eveneens zijn taskara neer, alsook een kopie van de taskara van zijn vader, een kopie van zijn Afghaans nationaal paspoort, een kopie van het Afghaans nationaal paspoort van zijn vader, een certificaat inzake een door hem in Afghanistan gevolgde training tot elektricien, een foto van de verzoeker met zijn jongere zus en vader, kopieën van twee foto's van een met kogels geraakte auto, een kopie van een foto van het graf van zijn vader, een brief van het ziekenhuis inzake de dood van zijn vader, een foto van hemzelf met vier vrienden, een paar enveloppes, een kopie van foto's van verwondingen aan zijn vinger en een medisch attest van 20 april 2022 inzake de verzorging van deze in Servië opgelopen verwondingen.

Op 21 april 2024 maakt de verzoeker middels een aanvullende nota twee foto's en een tiktok-filmpje over waarmee hij zijn integratie in de Belgische samenleving wenst aan te tonen (stukken opgesomd onder punt 3.2.).

Het behoort tot zijn soevereine beoordelingsbevoegdheid van de Raad om zich uit te spreken over de bewijswaarde van deze voorgelegde stukken, ook indien de echtheid ervan niet wordt betwist (RvS 1 oktober 2021, nr. 14.605 (c)). Er wordt bovendien aan herinnerd dat de verweerder, en bijgevolg ook de Raad, de voorgelegde stukken absolute bewijswaarde mogen ontzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken dient de verweerder, noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; RvS 7 oktober 2003, nr. 123.958; RvS 18 juni 2003, nr. 120.714).

De commissaris-generaal heeft omtrent de hem voorliggende stukken als volgt geoordeeld:

"De voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Uw paspoort en taskara bevestigen uw identiteit en nationaliteit. Het originele certificaat van uw opleiding 'elektricien' bevestigt dat u een opleiding 'elektricien' hebt gevolgd. De foto's met uw vrienden bevestigen uw band met uw vrienden, de foto's van uw vinger bevestigen het ongeluk dat u op uw reisweg hebt meegemaakt. De originele medische documenten omtrent de behandeling van uw vinger bevestigen de behandeling van de wonde. De kopie van het paspoort en de taskara van uw vader bevestigen de identiteit van uw vader. De kopie van de taskara van uw vader bevestigt de identiteit van uw vader. De kopie van de foto van u en uw vader bevestigen jullie familieband. Al deze zaken worden door het CGVS niet betwist.

Wat betreft de overige documenten, met name de documenten met betrekking tot de tewerkstelling van uw vader (waaronder twee originele badges), certificaten van de werkgever, bewijs van opleiding, bedreigingsbrief, de brief van het ziekenhuis, het visa-bericht van uw vader naar de Amerikaanse overheid,

foto's van de aanslag op de auto van uw vader, foto's van het graf van uw vader en de foto's die genomen zouden zijn tijdens een meeting van de jeugdraad, dient te worden opgemerkt dat het CGVS verwijst het CGVS naar bovenstaande bemerkingen mbt de geloofwaardigheid van de tewerkstelling van uw vader. Documenten hebben hoe dan ook enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in onderhavig geval, ongeloofwaardig relaas te herstellen. Verder dient er ook nog te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten, wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Afgaansse documenten hebben dan ook sowieso een zeer beperkte bewijswaarde. Daaraan dient nog te worden toegevoegd dat aan dergelijke privéfoto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Bovendien heeft het CGVS geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze werden genomen. Bovendien kan worden vastgesteld dat in de door u aangeleverde documenten spellingsfouten staan op officiële en originele certificaten, waaronder bijvoorbeeld 'reginoal' in plaats van 'regional' (CGVS, Doc. 1) en 'Suan' in plaats van 'Susan' (CGVS, Doc. 1). Wegens de fouten die op de originele documenten terug te vinden zijn, zet het CGVS vraagtekens bij de geloofwaardigheid van deze documenten. Deze documenten vermogen dan ook niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen."

De Raad kan deze beoordeling, die door de verzoeker op zich niet wordt betwist, bijtreden en maakt ze tot de zijne.

De voorgelegde (kopieën van de) taskara en paspoort van de verzoeker en zijn vader kunnen hooguit verzoekers identiteit staven en de desbetreffende familiebanden staven, doch hieruit blijkt op zich nog niet dat de verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan zou worden vervolgd door de taliban.

De verzoeker heeft omtrent de verklaarde tewerkstelling van zijn vader een aantal badges, documenten, aanbevelingsbrieven, certificaten, werkovereenkomsten en foto's voorgelegd. Uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afgaansse documenten zijn door de hoge graad aan corruptie in het land tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige Afgaansse overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of entiteiten dan de voormalige overheid (administratief dossier, map landeninformatie, COI Focus "Afghanistan – corruptie en documentenfraude" van 14 januari 2021). De verzoeker brengt geen elementen bij waaruit blijkt dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, noch slaagt hij erin om de gemaakte appreciatie te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Bovendien staan er op sommige van de neergelegde documenten spelfouten. Dit alles impliceert dat er van deze voorgelegde documenten op zich onvoldoende bewijskracht uitgaat. De verzoeker legde tevens twee foto's neer van een door kogels geraakte auto en kopie van een brief (zonder vertaling) van het ziekenhuis d.d. 3 augustus 2021 inzake de dood van zijn vader. Deze kopie heeft eveneens een beperkte bewijswaarde aangezien de originele brief niet werd voorgelegd en kopieën door middel van allerhande knip- en plakwerk zeer eenvoudig te manipuleren zijn. De kopieën van foto's van de met kogels doorzeefde wagen bevatten voorts geen enkele indicatie dat er iemand is gestorven in deze auto. De verzoeker toont hiermee dus de door hem verklaarde omstandigheden van de dood van zijn vader niet aan. Bovendien hebben al deze stukken betrekking op de tewerkstelling en dood van verzoekers vader, doch hieruit kan nog niet *ipso facto* blijken (zie ook *infra*) dat de verzoeker zelf bij terugkeer naar Afghanistan moet vrezen voor vervolging.

Ook uit de stukken die op de verzoeker zelf betrekking hebben, kan nog niet blijken dat de verzoeker Afghanistan is ontvlucht of dat hij er niet kan terugkeren wegens deze of gene problemen met de taliban. Het gaat immers slechts om één enkele (kopie) van een familiefoto, een kopie van een foto van de verzoeker met vier vrienden zonder enige specifieke context en een certificaat van een opleiding tot elektricien die de verzoeker in Afghanistan heeft gevolgd.

De voorgelegde enveloppes geven enkel aan dat er iets werd verstuurd door en naar de verzoeker in België, doch zij bevatten op zich geen enkele indicatie van enige vervolgingsgrond in zijn hoofdte.

De bij de aanvullende nota gevoegde foto's en filmpje van de verzoeker en een meisje die in België met de trein een niet nader genoemde uitstap hebben gedaan, hebben geen betrekking op zijn vluchtrelaas, maar geven een beeld van zijn bezigheden in België. Deze kunnen wel van belang zijn of kunnen een ondersteunende waarde hebben bij het beoordelen van de eventuele verwestering van de verzoeker en zullen dus bij dit onderdeel worden onderzocht.

De door de verzoeker voorgelegde stukken kunnen, wegens hun inhoud en gebrek aan of beperkte bewijswaarde, niet volstaan om in deze stand van zaken een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. De Raad zal daarom verder nagaan of zijn verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd en blijf geven van een gegronde vrees voor vervolging. De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal, noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

3.3.5.1.2. Artikel 48/3, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Artikel 1.A.2. van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:

[...]

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept.”

De verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat de verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De commissaris-generaal heeft op uitgebreid gemotiveerde wijze geoordeeld dat de verzoeker zijn verklaarde problemen met de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van verzoekers vluchtrelaas en zijn pertinent, alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad dan ook overgenomen.

Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat de verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen, zoals ook blijkt uit wat volgt.

Het algemene en bijzonder vage betoog, dat hij afkomstig is uit een liberale familie die totaal gekant is tegen de barbaarse taliban, tegen de taliban heeft gevochten en dat hij en zijn vader samenwerkten met de overheid en buitenlandse organisaties, kan geen afbreuk doen aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing, noch hierop een ander licht werpen.

Het louter aanvoeren van algemene informatie uit persartikels, waaruit blijkt dat er dagelijks mensen zoals de verzoeker vermoord worden door de taliban en dat familieleden van deze personen vaak gefolterd en vermoord werden, volstaat evenmin om aan te tonen dat de verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

De Raad treedt de verweerder voorts bij waar wordt vastgesteld dat de verzoeker geen waarachtige verklaringen omtrent zijn leeftijd aflegde. De verzoeker erkent thans dat hij niet de waarheid heeft verteld over zijn leeftijd, doch hij meent dat dit geen reden mag zijn om zijn vrees voor vervolging in twijfel te trekken. Dienaangaande merkt de Raad op dat er toch wel een grote discrepantie is tussen verzoekers initieel verklaarde geboortedatum, nl. 30 april 2005, en de nadien door hemzelf met stukken gestaafde geboorte op 25 januari 1998. Voorts moet worden opgemerkt dat de commissaris-generaal zich niet beperkt tot de

vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn leeftijd niet waarachtig zijn, maar dit slechts beschouwt als een eerste negatieve indicatie, waarna verder wordt gegaan op in het inhoudelijk onderzoek van het verzoek om internationale bescherming. De Raad merkt op dat in het kader van de in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalde medewerkingsplicht, elementen zoals leeftijd, identiteit, nationaliteit, achtergrond, kernelementen zijn bij de beoordeling van het beschermingsverzoek en dat het niet verstrekken van de correcte gegevens zonder een bevredigende verklaring hiervoor, een negatieve indicatie vormt met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het asielrelaas.

Waar de verzoeker aangeeft dat verweerder geen rekening heeft gehouden met zijn *“jonge leeftijd”*, toont hij niet aan op welke wijze zijn leeftijd van invloed zou zijn geweest op het afleggen van verklaringen omtrent de gebeurtenissen die ertoe geleid hebben dat hij zijn land van herkomst diende te verlaten. Bovendien was de verzoeker bij zijn vertrek uit Afghanistan reeds meer dan 23 jaar oud en was hij bij het indienen van het voorliggende verzoek om internationale bescherming reeds 24 jaar oud, zodat niet kan worden aangenomen dat de verzoeker te jong was om zijn asielrelaas op accurate wijze uiteen te zetten.

De verzoeker haalt twee verschillende motieven aan voor zijn vertrek uit Afghanistan. Het eerste daarvan heeft te maken met de tewerkstelling van zijn vader. De verzoeker heeft verklaard dat zijn vader van 2007 tot 2010 als chauffeur werkte voor de Amerikanen, dat zijn vader in 2018 werd verkozen tot hoofd van de jeugdraad van Jalalabad en tot malik van zijn regio in Jalalabad, dat zijn vader sinds 2007 regelmatig (telefonisch) werd bedreigd door de taliban en dat zijn vader kort voor de machtsovername werd vermoord door de taliban toen hij op weg was naar de begrafenis van zijn zus in Kot.

Op basis van de volgende bevindingen heeft de commissaris-generaal geoordeeld dat er geen geloof kan worden gehecht, noch aan de verklaarde tewerkstelling(en) van verzoekers vader, noch aan de verklaarde bedreigingen en moord door de taliban:

“Vooreerst wijst het CGVS erop dat het ernstige twijfels heeft bij de beweerde werkzaamheden van uw vader. U had er immers weinig kennis over, en legde er daarnaast ook uiteenlopende en weinig doorleefde verklaringen over af. Om te beginnen liet u bij het interview dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegde als minderjarige na om ook maar iets over dit werk te zeggen (noch over zijn dood of het feit dat dit dé aanleiding voor uw vlucht zou zijn; Fiche Niet-begeleide Minderjarige Vreemdeling (NBMV), dd.19/04/2022)), wat op zijn minst uiterst bevreemdend is.

Ook de verklaringen die u er nadien over aflegde waren maar weinig overtuigend en soms zelfs inconsistent. Zo is het ook bijzonder bevreemdend dat u nooit zijn werk bij ‘E.(...) I.(...)’ hebt vermeld. U stelt dat uw vader van 2006 tot en met 2010 gewerkt heeft als chauffeur voor ‘Local Governance and Community Development’ (LGCD). Uw vader was de chauffeur voor twee belangrijke Amerikanen genaamd ‘Swann’ en ‘Bet’ die werkten op de luchthaven (CGVS2, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt of uw vader nog voor andere organisaties gewerkt heeft, zegt u dat hij ‘dokter M.’ af en toe vermeldde (CGVS1, p. 9). ‘E.(...) I.(...)’ bleek u helemaal niet te kennen. Erop gewezen dat er documenten zijn die aangeven dat uw vader voor ‘E.(...) I.(...)’ gewerkt heeft, zegt u “nee, hij werkte voor de Amerikanen en de naam van dat bedrijf is LGCD” (CGVS1, p. 23). Het is bevreemdend dat u op de hoogte bent van uw vader zijn tewerkstelling bij LGCD, maar niet bij ‘E.(...) I.(...)’, nochtans blijkt de documenten zijn effectieve werkgever. Men moge verwachten dat u op de hoogte zou zijn van uw vader zijn tewerkstelling, zeker aangezien dit een van de voornaamste redenen is waarom u Afghanistan hebt verlaten. Daarnaast mag er verwacht worden dat u op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die u hebt voorgelegd. Hieraan kan worden toegevoegd dat volgens informatie die aan uw dossier werd toegevoegd LGCD werd verdergezet tot 2011, en niet slechts tot 2010 zoals u zelf aangaf, wanneer uw vader ermee gestopt zou zijn.

Verder geeft u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan dat ‘dokter M.’ de baas was van uw vader (CGVS2, p. 5). Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud echter gevraagd werd wie de baas is van uw vader, stelt u dat u het niet weet. U vermeldt daar ‘dokter M.’ wel, maar als een collega van uw vader (CGVS1, p. 10). Het is bevreemdend dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt dat u weet dat dokter M. zijn baas was en dat u ook dokter M. hebt ontmoet in Kabul, maar dat u dit niet wist te vertellen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (CGVS2, p. 5). Men mag verwachten dat indien u werkelijk dokter M. ontmoet zou hebben in Afghanistan, dat u dit ook zou hebben vermeld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud.

U hebt daarnaast ook uiteenlopende verklaringen afgelegd over het voertuig dat uw vader bestuurde tijdens zijn werk voor de Amerikanen. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dat uw vader met een kogelvrije wagen rondreed van het bedrijf, die u ‘cruizin’ noemt. Dit zou mogelijks hebben kunnen verklaren waarom de taliban uw vader niet heeft vervolgd tijdens zijn werk (CGVS2, p. 6). Nochtans verklaarde u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat uw vader met zijn eigen auto reed, namelijk een ‘Todi’. Wat later zou hij een ‘Toeareg’ hebben gekocht (p.9). In beide persoonlijke onderhouds wekt u de indruk dat u weet

met welke auto uw vader zijn werk zou hebben uitgevoerd. Dat uw verklaringen zo uiteenlopen, roept dan toch vraagtekens op over de waarachtigheid van uw verklaringen. U lijkt geen realistisch beeld te kunnen neerzetten van uw vader zijn vervoer gedurende de tewerkstelling. Dat u vertelt tijdens het eerste persoonlijke onderhoud dat uw vader u ook rondreed met die auto en dat de auto buiten uw huis stond, doet nog meer de wenkbrauwen fronsen (CGVS1, p. 9).

Zoals eerder vermeld, hebt u nog andere opmerkelijke verklaringen afgelegd. In beide persoonlijke onderhouds stelt u dat uw vader 1100 Amerikaanse dollar per maand verdiende (CGVS1, p. 16 & CGVS2, p. 7). Deze verklaringen gaan rechtstreeks in tegen de documenten die u hebt voorgelegd. In het arbeidscontract van LGCD staat dat uw vader jaarlijks 4.712 Amerikaanse dollars verdiende (CGVS, Doc. 2). Dit komt neer op een maandelijks bedrag van ongeveer 393 Amerikaanse dollar. In het arbeidscontract van 'E.(...) I.(...)' staat dat uw vader in de periode van 2009-2010 maandelijks 566.50 Amerikaanse dollar verdiende (CGVS, Doc. 3). Uw verklaringen met betrekking tot het loon van uw vader vallen niet te rijmen met de documenten die u zelf hebt aangebracht.

Verder kan u maar weinig vertellen over het werk van uw vader. U stelt dat uw vader tot en met 2010 heeft gewerkt bij LGCD. In beide persoonlijke onderhouds stelt u dat uw vader reed voor twee Amerikaanse vrouwen, nl. 'Swann' en 'Bet' (CGVS2, p. 6). In het eerste persoonlijk onderhoud wekt u echter de indruk dat uw vader ook andere mensen rondreed, waaronder ook mogelijks mensen van andere landen. U stelt dat het een groot project was waar hij voor werkte en dat hij soms de ene persoon meenam en soms een andere (CGVS, p. 10). U geeft daarbij ook aan dat uw vader niet sprak over zijn werk (CGVS1, p. 15). Wanneer u gevraagd wordt waarover jullie dan wel spraken, zou uw vader destijds gesproken hebben over zijn verleden als buschauffeur (CGVS1, p. 10). Het is compleet ongeloofwaardig dat uw vader nooit sprak over zijn huidige werk, maar wel over zijn vorige werk. Men moge verwachten dat uw vader ook wel regelmatig zal gesproken hebben over zijn huidige werk wanneer hij openlijk heeft gesproken over zijn vorige werk. En u dan ook elementaire zaken als wat die beide Amerikaanse vrouwen dan precies deden van werk zou weten, quod non (zie CGVS2, p.5). Daarnaast kan u geen persoonlijke verhalen vertellen die uw vader met u gedeeld zou hebben over zijn werk. Hij zou nooit zoiets aan u hebben verteld (CGVS2, p. 6). U bent niet in staat een doorleefd beeld te schetsen over de tewerkstelling van uw vader.

Gezien bovenstaande vaststellingen heeft het CGVS ernstige bedenkingen bij het beweerde werk van uw vader. Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd op dat moment, kan deze bovenvermelde inconsistenties niet vergoelijken. Bovendien had u zich hierover gezien de impact ervan op uw verdere leven en vertrek uit Afghanistan in de jaren nadien kunnen informeren.

U gaf daarnaast ook aan dat uw vader in 2018 werd benoemd tot malek en hoofd van de jeugdraad door de dorpelingen (CGVS2, p. 4). Ook bij deze beweerde tewerkstelling van uw vader heeft het CGVS ernstige twijfels. Het gegeven dat u deze tewerkstelling bij uw eerste interview bij DVZ nooit hebt vermeld, noch op het interview dat u aflegde als 'minderjarige', noch op de vragenlijst van het CGVS die u nadien invulde, ondermijnt al op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid ervan. Temeer gezien uw vader volgens uw uiteindelijke verklaringen nog meer bedreigd werd nadat hij begon te werken als malek, zou dit logischerwijze ook moeten zijn aangegeven op die vragenlijst, wat u naliët (Fiche NBMV; CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Meer nog, u sprak zich ook tijdens uw interview op het CGVS flagrant tegen over deze werkzaamheden. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat uw vader nooit malek is geweest, maar dat u bedoelde dat hij hoofd was van de jeugdraad (CGVS1, p. 18 & 20). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat uw vader twee of drie maanden na zijn benoeming als malek begon als hoofd van de jeugdraad (CGVS2, p. 11). Het is zeer bevreemdend dat u in het eerste persoonlijk onderhoud aangeeft dat uw vader nooit malek is geweest en dat u in het tweede persoonlijk onderhoud weldegelijk aangeeft dat hij malek was. Dit in combinatie met uw beperkte kennis over het werk van uw vader als malik van het dorp, zorgt ervoor dat het CGVS de tewerkstelling van uw vader als malek niet aannemelijk acht. U stelt in het tweede persoonlijk onderhoud dat uw vader betrokken was bij projecten in het dorp, wat inderdaad deel uitmaakt van het takenpakket van een malik (CGVS2, p. 9). U raakt echter zelf niet verder dan deze uitleg. Pas wanneer u wordt gevraagd of uw vader jirga's heeft voorgezeten, kan u er meer over vertellen. U bent echter niet in staat om een doorleefd voorbeeld van zo'n jirga te voorzien (CGVS2, p. 9). Het begeleiden van jirga's is een van de taken van een malek, dus men mag verwachten dat u in staat bent om een accuraat beeld te schetsen van uw vader zijn betrokkenheid bij zo'n jirga.

Verder hebt u nooit gesproken over de administratieve taken van de malek, waaronder het stempelen van officiële documenten. Deze administratieve taken zijn een van de voornaamste taken van een malek. Het is dan ook bevreemdend dat u hier niet over kan vertellen. U kan ook niet duidelijk aangeven met wie uw vader allemaal samenwerkte of hoe regelmatig hij moest samenwerken met andere overheidsinstanties (CGVS2, p. 10). U bent enkel in staat om zeer algemene beschrijvingen te geven over uw vader zijn betrokkenheid in bepaalde projecten of vergaderingen. Het CGVS acht door uw initiële omissie, uw ontkenning naderhand van uw vader zijn tewerkstelling in het eerste persoonlijk onderhoud en de zeer oppervlakkige beschrijving van

uw vader zijn werk als malek in het tweede persoonlijk onderhoud de tewerkstelling van uw vader als malek ongelooftwaardig.

Door bovenstaande is logischerwijze ook uw bewering dat hij nadien tewerkgesteld was als hoofd van de jeugdraad al ondermijnd. Het CGVS vermoedt dat u gedurende de asielprocedure trachtte uw asielrelaas uit te breiden. Indien uw vader werkelijk meer bedreigingen ontving wegens zijn tewerkstelling als malek en hoofd van de jeugdraad, hebben deze tewerkstellingen een directe invloed op de dreiging die u ervaart in Afghanistan. Daarom mag men wel verwachten dat u dit eerder vermeld zou hebben bij DVZ. Het CGVS kan dus geen geloof hechten aan de dreigementen die voortkomen uit de tewerkstelling van uw vader als hoofd van de jeugdraad. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in hoe uit die tewerkstelling een werkelijke dreiging vanwege de taliban zou voortkomen.

In het takenpakket van de 'hoofd van de jeugdraad' beschrijft u geen enkele taak die ingaat tegen de taliban zijn filosofie of handelwijze. Uw vader stond naar uw inziens enkel jongeren bij die op zoek waren naar werk. U geeft zelf aan dat het geen grote verantwoordelijkheid was (CGVS2, p. 11).

Hoe dan ook dient opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAA rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidanceafghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden of voor de voormalige overheid werkten te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader dood is. Dat hij evenwel gedood is omwille van zijn werk voor de Amerikanen (wat u zoals gezegd initieel allebei vergat te vermelden), 11 jaar nadat hij daarmee stopte, kan evenwel op basis van bovenstaande al ernstig betwijfeld worden.

Naast de tewerkstellingen van uw vader acht het CGVS uw verklaringen omtrent de dreigementen die de taliban geuit zouden hebben niet aannemelijk. Om te beginnen dient hierbij eveneens gewezen op de vaststelling dat u ook deze elementen (logischerwijze) geheel onvermeld liet op het interview dat u aflegde als 'minderjarige' (Fiche NBMV). Verder wijst het CGVS op het lange tijdsschema waarin de dreigementen zich voordeden. De dreigementen begonnen in 2007 en duurde tot uw vader zijn dood in 2021 (CGVS1, p. 13). Het is opmerkelijk dat de taliban over een periode van 14 jaar nooit enige actie ondernomen hebben om hun dreigementen kracht bij te zetten. Buiten de vele telefoontjes zou uw vader zonder enige problemen zijn werk voor de Amerikanen verdergezet hebben, tot het einde van het project van LGCD in 2010 (CGVS2, p. 7). Daarnaast zou uw vader volgens uw verklaringen jarenlang zonder enige noemenswaardige problemen hebben gewerkt als autohandelaar, malek en hoofd van de jeugdraad. De taliban zijn nooit het geld, de wapens of een zoon effectief komen opeisen bij uw vader. U stelt de taliban voor als een organisatie met heel veel geduld. Indien de taliban werkelijk het geld, wapens of een nieuw lid op het oog zouden hebben gehad, lijkt het logische dat ze de nodige stappen zouden hebben ondernomen om te krijgen wat ze eisten van uw vader.

Verder is het bijzonder bevreemdend dat u aangaf dat jullie de initiële bedreigingen niet ernstig namen en geen voorzorgsmaatregelen namen. Temeer gezien u zelf aangaf dat anderen die gelijkaardige bedreigingen kregen wel degelijk door de taliban vermoord werden of hun zonen meegenomen zagen (CGVS, p.16-17).

Daarnaast weet u geen accuraat beeld te schetsen van de hoeveelheid dreigementen uw vader heeft ontvangen. In het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dat uw vader in totaal 22 tot 23 keer bedreigd was door de taliban (CGVS2, p. 7). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelt u dat uw vader 2 à 3 keer per maand bedreigingen ontving van de taliban (CGVS1, p.18). Het CGVS merkt op dat er uiteraard een serieus verschil zit tussen 2 à 3 bedreigingen per maand voor een periode van 14 jaar (in totaal dus honderden bedreigingen) en 22 tot 23 keer. U wekt de indruk dat uw vader heel open was over de dreigementen die hij ontving (op zich al in schril contrast met zijn beweerde stilzwijgen over de oorzaak ervan, zijn werkzaamheden zelf). Zo had hij al direct na het ontvangen van het eerste dreigement aan u verteld dat hij bedreigd is geweest (CGVS1, p. 15). U zou wel enigszins een beeld moeten hebben van de dreigementen. U kan ook niet verklaren hoe de taliban aan de nummers van uw vader kwamen, ondanks het feit dat uw vader regelmatig zijn nummer veranderde (CGVS1, p. 16 & CGVS2, p. 12). Het feit dat de taliban uw vader zo vaak zouden hebben bedreigd, is toch enigszins een indicatie dat ze een zekere nood hadden aan wapens of geld. Daarom is het zeer opmerkelijk dat de taliban, zoals eerder vermeld, nooit werkelijk hun woorden kracht bijgezet hebben met een bezoek en/of een persoonlijk dreigement. Dat de taliban zoveel moeite zouden steken in het bedreigen van uw vader, jaren aan een stuk, om dan nooit werkelijk actie te ondernemen, staat in schril contrast tot hun krachtdadig optreden die ene keer dat hij de stad zou verlaten. Hoewel uw vader

naar eigen zeggen dan wel open was over de bedreigingen, wist u voorts opmerkelijk genoeg niet hoeveel geld de taliban dan eigenlijk van hem eisten, noch hoe hij dat dan aan hen moest betalen (CGVS1, p. 17). Het CGVS kan gezien bovenstaande dan ook geen geloof hechten aan uw verklaringen omtrent de dreigementen die uw vader heeft ontvangen, wat de ernst van uw redenen van vertrek uit Afghanistan ernstig ondergraaft.

Het CGVS wijst hierbij ten slotte op een andere inconsistentie in uw verklaringen. Hoewel u op de vragenlijst van het CGVS nog beweerde dat uw vader al eerdere aanslagen van de taliban heeft overleefd, stelt u in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw vader nooit eerder aangevallen was door de taliban (CGVS vragenlijst, pt.3.5; CGVS1, p. 18). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud zegt u dat ze altijd proberen, maar dat het hen niet is gelukt (CGVS1, p. 24). Uiteraard is dit niet voldoende om het verschil in uw verklaringen te duiden. Uw verklaringen druisen hier rechtstreeks tegen elkaar in, waardoor uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondergraven.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de tewerkstelling en de vervolging van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen zou hebben bevonden niet aan."

De vaststellingen omtrent verzoekers verklaringen en documenten vinden steun in het administratief dossier en worden door de verzoeker op zich ook niet betwist. De verzoeker betwist enkel bepaalde gevolgtrekkingen die de commissaris-generaal op grond van deze vaststellingen heeft gedaan.

Met de vage bewering dat hij zoveel mogelijk uitleg heeft gegeven over het werk van zijn vader en door erop te wijzen dat hij een kind was toen zijn vader voor de Amerikanen werkte, kan de verzoeker de volgende concrete bevindingen niet ombuigen: *"Verder kan u maar weinig vertellen over het werk van uw vader. U stelt dat uw vader tot en met 2010 heeft gewerkt bij LGCD. In beide persoonlijke onderhouds stelt u dat uw vader reed voor twee Amerikaanse vrouwen, nl. 'Swann' en 'Bet' (CGVS2, p. 6). In het eerste persoonlijk onderhoud wekt u echter de indruk dat uw vader ook andere mensen rondreed, waaronder ook mogelijks mensen van andere landen. U stelt dat het een groot project was waar hij voor werkte en dat hij soms de ene persoon meenam en soms een andere (CGVS, p. 10). U geeft daarbij ook aan dat uw vader niet sprak over zijn werk (CGVS1, p. 15). Wanneer u gevraagd wordt waarover jullie dan wel spraken, zou uw vader destijds gesproken hebben over zijn verleden als buschauffeur (CGVS1, p. 10). Het is compleet ongeloofwaardig dat uw vader nooit sprak over zijn huidige werk, maar wel over zijn vorige werk. Men moge verwachten dat uw vader ook wel regelmatig zal gesproken hebben over zijn huidige werk wanneer hij openlijk heeft gesproken over zijn vorige werk. En u dan ook elementaire zaken als wat die beide Amerikaanse vrouwen dan precies deden van werk zou weten, quod non (zie CGVS2, p.5). Daarnaast kan u geen persoonlijke verhalen vertellen die uw vader met u gedeeld zou hebben over zijn werk. Hij zou nooit zoiets aan u hebben verteld (CGVS2, p. 6). U bent niet in staat een doorleefd beeld te schetsen over de tewerkstelling van uw vader. Gezien bovenstaande vaststellingen heeft het CGVS ernstige bedenkingen bij het beweerde werk van uw vader. Hoewel rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd op dat moment, kan deze bovenvermelde inconsistenties niet vergoelijken. Bovendien had u zich hierover gezien de impact ervan op uw verdere leven en vertrek uit Afghanistan in de jaren nadien kunnen informeren."*

De verzoeker kan zijn gebrek aan kennis niet verklaren door te verwijzen naar zijn jonge leeftijd ten tijde van de verklaarde tewerkstelling van zijn vader als chauffeur voor Amerikanen. Immers mag van de verzoeker, die zijn beschermingsverzoek mede steunt op de problemen met de taliban omwille van de tewerkstelling van zijn vader voor de Amerikanen en waarbij hij tevens verklaarde dat zijn vader sinds 2007 veelvuldig door de taliban werd bedreigd, hoe dan ook worden verwacht dat hij naderhand, bij het ontvangen van de bedreigingen, zijn vader of familie nader zou bevragen over de precieze toedracht van deze tewerkstelling en de redenen voor de bedreigingen vanwege de taliban. Verzoekers kennis omtrent de tewerkstelling van zijn vader is, gelet op de in de bestreden beslissing opgenomen bevindingen die door de Raad integraal worden bijgetreden, dermate lacunair dat er ernstig getwijfeld kan worden over de waarachtigheid van de verzoeker verklaarde tewerkstelling van zijn vader als chauffeur voor Amerikanen, te meer daar verzoekers verklaringen over het loon van zijn vader en over de directe werkgever van zijn vader (E.(...) I.(...)) ook niet stroken met de door hem neergelegde werkdocumenten.

De verzoeker houdt thans voor dat het er niet toe doet dat zij vader ook voor E.(...) I.(...) heeft gewerkt. Hij herhaalt dat zijn vader voor de Amerikanen heeft gewerkt en stelt dat dit het belangrijkste deel is van zijn asielrelaas.

De verzoeker tracht hiermee te vergoelijken dat hij niet wist dat zijn vader voor E.(...) I.(...) heeft gewerkt, hoewel op de door hem voorgelegde documenten met betrekking tot het werk van zijn vader E.(...) I.(...) wel als werkgever wordt vermeld. In navolging van de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat van de verzoeker toch mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van de documenten die hij zelf voorlegt. Dit geldt

des te meer nu de tewerkstelling van verzoekers vader en de bedreigingen van de taliban die hieruit voortvloeien raken aan de kern van verzoekers asielrelaas, zoals hijzelf nogmaals bevestigt. Door louter voor te houden dat het niet zo relevant is dat hij niet wist dat zijn vader ook voor E.(...) I.(...) heeft gewerkt en de kern van de zaak is dat zijn vader voor de Amerikanen heeft gewerkt, slaagt de verzoeker er niet in om volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal in een ander daglicht te stellen: *“Zo is het ook bijzonder bevreemdend dat u nooit zijn werk bij ‘E.(...) I.(...)’ hebt vermeld. U stelt dat uw vader van 2006 tot en met 2010 gewerkt heeft als chauffeur voor ‘Local Governance and Community Development’ (LGCD). Uw vader was de chauffeur voor twee belangrijke Amerikanen genaamd ‘Swann’ en ‘Bet’ die werkten op de luchthaven (CGVS2, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt of uw vader nog voor andere organisaties gewerkt heeft, zegt u dat hij ‘dokter M.’ af en toe vermeldde (CGVS1, p. 9). ‘E.(...) I.(...)’ bleek u helemaal niet te kennen. Erop gewezen dat er documenten zijn die aangeven dat uw vader voor ‘E.(...) I.(...)’ gewerkt heeft, zegt u “nee, hij werkte voor de Amerikanen en de naam van dat bedrijf is LGCD” (CGVS1, p. 23). Het is bevreemdend dat u op de hoogte bent van uw vader zijn tewerkstelling bij LGCD, maar niet bij ‘E.(...) I.(...)’, nochtans blijkens de documenten zijn effectieve werkgever. Men moge verwachten dat u op de hoogte zou zijn van uw vader zijn tewerkstelling, zeker aangezien dit een van de voornaamste redenen is waarom u Afghanistan hebt verlaten. Daarnaast mag er verwacht worden dat u op de hoogte bent van de inhoud van de documenten die u hebt voorgelegd.”*

De verzoeker geeft voorts aan dat hij wel wist dat zijn vader zijn tewerkstelling bij de Amerikanen heeft verkregen via dokter M.(...). De verzoeker erkent dat hij dokter M.(...) de ene keer als collega en de andere keer als baas van zijn vader heeft vernoemd. De verzoeker laat hieromtrent echter gelden dat, indien zijn vader niet zou hebben gewerkt voor deze organisatie en personen, dat hij dan ook niet in staat geweest zou zijn om hun namen te vernoemen.

Deze vage vergoelijkningen werpen geen ander licht op de volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal: *“Verder geeft u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aan dat ‘dokter M.’ de baas was van uw vader (CGVS2, p. 5). Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud echter gevraagd werd wie de baas is van uw vader, stelt u dat u het niet weet. U vermeldt daar ‘dokter M.’ wel, maar als een collega van uw vader (CGVS1, p. 10). Het is bevreemdend dat u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt dat u weet dat dokter M. zijn baas was en dat u ook dokter M. hebt ontmoet in Kabul, maar dat u dit niet wist te vertellen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud (CGVS2, p. 5). Men mag verwachten dat indien u werkelijk dokter M. ontmoet zou hebben in Afghanistan, dat u dit ook zou hebben vermeld tijdens het eerste persoonlijk onderhoud.”* Deze vaststellingen vinden steun in de notities van de persoonlijke onderhouds van de verzoeker (NPO 1, p. 10 en NPO 2, p. 5). Door te benadrukken dat hij wel weet aan wie zijn vader deze tewerkstelling voor de Amerikanen te danken heeft, kan de verzoeker niet ombuigen dat hij aanvankelijk verklaarde de naam van de baas van zijn vader niet te kennen (NPO 1, p. 10) om tijdens het volgende onderhoud op dezelfde vraag wel de naam van de baas van zijn vader te vermelden en te duiden dat hij deze man reeds heeft ontmoet (NPO 2, p. 5), terwijl hij deze man eerder aanduidde als een chauffeur net zoals zijn vader (NPO 1, p.9).

Verder gaat de verzoeker nog in op volgend motief uit de bestreden beslissing: *“Hieraan kan worden toegevoegd dat blijkens informatie die aan uw dossier werd toegevoegd LGCD werd verdergezet tot 2011, en niet slechts tot 2010 zoals u zelf aangaf, wanneer uw vader ermee gestopt zou zijn.”* De verzoeker betoogt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij duidelijk had vermeld dat het werk van zijn vader voor de Amerikanen werd beëindigd in de zesde maand van 2010. Hij meent dat dit niet tegenstrijdig is met de informatie van de verweerder waaruit blijkt dat het project pas in 2011 werd stopgezet. Volgens de verzoeker kon met name niet elke medewerker tot het einde van het project in dienst blijven, maar werd de tewerkstelling van een aantal medewerkers in de maanden voorafgaand aan het einde van het project reeds beëindigd.

Wat er ook van zij, gelet op de woorden *“(h)ieraan kan worden toegevoegd”* lijkt dit eerder om een bijkomend motief te gaan dat als overtoellig kan worden beschouwd. De vaststelling blijft overeind dat verzoekers kennis over de tewerkstelling van zijn vader als chauffeur voor de Amerikanen lacunair is en dat zijn verklaringen over het loon van zijn vader en over de directe werkgever van zijn vader (E.(...) I.(...)) niet stroken met de door hem neergelegde werkdocumenten.

De verzoeker geeft in zijn verzoekschrift expliciet toe dat hij de door hem voorgelegde stukken in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming niet gelezen heeft. Desalniettemin meent hij dat hij niet gestraft kan worden omdat hij deze stukken niet gelezen heeft. Een dergelijk manifest gebrek aan interesse voor essentiële elementen van zijn asielrelaas relativeert de ingeroepen vrees voor vervolging echter op ernstige wijze. Van iemand die vervolgd wordt en daarom besloot te vluchten mag in redelijkheid worden verwacht dat deze op zijn minst de documenten die hij ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming voorlegt, doorneemt en er kennis van neemt.

De verzoeker betoogt dat de verweerder ten onrechte geen geloof hecht aan het werk van zijn vader als hoofd van de jeugdraad. De verzoeker laat gelden dat het gegeven dat hij dit niet eerder heeft vermeld bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen reden mag zijn om dit in twijfel te trekken. De verzoeker verwijst naar de notities van het persoonlijk onderhoud waaruit blijkt dat hij de termijn 'madani faal' kent en hij geeft aan dat hij deze termijn niet zou kennen indien zijn vader dit werk niet hebben gedaan.

Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken op 31 augustus 2022 werd bevraagd over zijn vrees en het risico op vervolging bij terugkeer. Er werd aan de verzoeker gevraagd wat hij vreest bij een terugkeer naar zijn land van herkomst en wat hij denkt dat er bij terugkeer zou kunnen gebeuren en op het einde van het interview werd uitdrukkelijk gevraagd of de verzoeker alle problemen heeft uiteengezet en of hij, naast de eerder verklaarde problemen, nog andere problemen heeft gehad met de autoriteiten, medeburgers of in het algemeen (administratief dossier, Vragenlijst d.d. 31 augustus 2022, vragen 4 en 7). Bovendien blijkt dat de ingevulde vragenlijst aan de verzoeker integraal in het Pashtou werd voorgelezen, waarna hij deze zonder voorbehoud heeft ondertekend en waarbij hij uitdrukkelijk verklaarde dat alle genoteerde verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (administratief dossier, Vragenlijst d.d. 31 augustus 2022). Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde de verzoeker uitdrukkelijk dat het verhoor op de DVZ goed is verlopen en dat hij er in het kort alle redenen heeft kunnen geven waarom hij Afghanistan heeft verlaten en waarom hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (NPO 1, p. 3). Het loutere feit dat er minder tijd wordt genomen voor het interview bij de DVZ dan dat voor het CGVS, doet niets af aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrees voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen de verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ en een duidelijk beeld te schetsen van zijn vluchtmotieven. Dat de verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken, ondanks hetgeen voorafgaat, geen melding maakte van de tewerkstelling van zijn vader als voorzitter van de jeugdraad en hij evenmin aangaf om deze reden te vrees voor vervolging door de taliban, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit element uit zijn asielrelaas.

Waar de verzoeker verwijst naar "de termijn" (de verzoeker bedoelt waarschijnlijk "de term") 'madani faal', merkt de Raad op aan de verzoeker werd gevraagd of de jeugdraad een specifieke naam had, waarop de verzoeker antwoordde: "ze noemden het madani faal, sociaal werkers" (NPO 1, p. 19). Eerder had de verzoeker aangegeven dat de jeugdraad jongeren hielp bij het zoeken naar een job, en dat ze opkwamen voor de jongeren wanneer deze problemen hadden. De verzoeker verwijst aldus naar de benaming voor de jeugdraad zoals die bij de bevolking gekend was. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de verzoeker deze term enkel zou kunnen kennen doordat zijn vader hoofd van de jeugdraad zou zijn geweest.

De verzoeker meent voorts dat hem ten onrechte kwalijk wordt genomen dat hij de hoeveelheid dreigementen die zijn vader ontving niet accuraat kon schetsten. De verzoeker poneert dat iedere normale persoon na 22 of 23 dreigementen de tel kwijt zal zijn.

Het gaat er echter niet om of verzoekers vader 22, 23 of nog meer keren een dreigement ontving vanwege de taliban. De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat de verzoeker enerzijds verklaarde dat zijn vader over een periode van 14 jaar 2 à 3 keer per maand bedreigd werd door de taliban tot aan zijn dood (NPO 1, p. 18) dan wel dat hij in totaal 22 tot 23 keer bedreigd werd door de taliban (NPO 2, p. 7). De verzoeker weerlegt met zijn betoog op geen enkele wijze dat hij geen accuraat beeld kon schetsen van de hoeveelheid dreigementen die zijn vader heeft ontvangen.

De Raad stelt tevens vast dat de verzoeker niet ingaat op volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal, die door de Raad integraal worden bijgetreden:

"Meer nog, u sprak zich ook tijdens uw interview op het CGVS flagrant tegen over deze werkzaamheden (van uw vader). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat uw vader nooit malek is geweest, maar dat u bedoelde dat hij hoofd was van de jeugdraad (CGVS1, p. 18 & 20). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat uw vader twee of drie maanden na zijn benoeming als malek begon als hoofd van de jeugdraad (CGVS2, p. 11). Het is zeer bevreemdend dat u in het eerste persoonlijk onderhoud aangeeft dat uw vader nooit malek is geweest en dat u in het tweede persoonlijk onderhoud weldegelijk aangeeft dat hij malek was. Dit in combinatie met uw beperkte kennis over het werk van uw vader als malik van het dorp, zorgt ervoor dat het CGVS de tewerkstelling van uw vader als malek niet aannemelijk acht. U stelt in het tweede persoonlijk onderhoud dat uw vader betrokken was bij projecten in het dorp, wat inderdaad deel uitmaakt van het takenpakket van een malik (CGVS2, p. 9). U raakt echter zelf niet verder dan deze uitleg. Pas wanneer u wordt gevraagd of uw vader jirga's heeft voorgezeten, kan u er meer over

vertellen. U bent echter niet in staat om een doorleefd voorbeeld van zo'n jirga te voorzien (CGVS2, p. 9). Het begeleiden van jirga's is een van de taken van een malek, dus men mag verwachten dat u in staat bent om een accuraat beeld te schetsen van uw vader zijn betrokkenheid bij zo'n jirga.

Verder hebt u nooit gesproken over de administratieve taken van de malek, waaronder het stempelen van officiële documenten. Deze administratieve taken zijn een van de voornaamste taken van een malek. Het is dan ook bevreemdend dat u hier niet over kan vertellen. U kan ook niet duidelijk aangeven met wie uw vader allemaal samenwerkte of hoe regelmatig hij moest samenwerken met andere overheidsinstanties (CGVS2, p. 10). U bent enkel in staat om zeer algemene beschrijvingen te geven over uw vader zijn betrokkenheid in bepaalde projecten of vergaderingen. Het CGVS acht door uw initiële omissie, uw ontkenning naderhand van uw vader zijn tewerkstelling in het eerste persoonlijk onderhoud en de zeer oppervlakkige beschrijving van uw vader zijn werk als malek in het tweede persoonlijk onderhoud de tewerkstelling van uw vader als malek ongeloofwaardig.

Door bovenstaande is logischerwijze ook uw bewering dat hij nadien tewerkgesteld was als hoofd van de jeugdraad al ondermijnd. Het CGVS vermoedt dat u gedurende de asielprocedure trachtte uw asielrelaas uit te breiden. Indien uw vader werkelijk meer bedreigingen ontving wegens zijn tewerkstelling als malek en hoofd van de jeugdraad, hebben deze tewerkstellingen een directe invloed op de dreiging die u ervaart in Afghanistan. Daarom mag men wel verwachten dat u dit eerder vermeld zou hebben bij DVZ. Het CGVS kan dus geen geloof hechten aan de dreigementen die voortkomen uit de tewerkstelling van uw vader als hoofd van de jeugdraad. Hoe dan ook ziet het CGVS niet in hoe uit die tewerkstelling een werkelijke dreiging vanwege de taliban zou voortkomen.

In het takenpakket van de 'hoofd van de jeugdraad' beschrijft u geen enkele taak die ingaat tegen de taliban zijn filosofie of handelswijze. Uw vader stond naar uw inziens enkel jongeren bij die op zoek waren naar werk. U geeft zelf aan dat het geen grote verantwoordelijkheid was (CGVS2, p. 11).

Hoe dan ook dient opgemerkt dat uit de beschikbare informatie (het EUAA rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidanceafghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden of voor de voormalige overheid werkten te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader dood is. Dat hij evenwel gedood is omwille van zijn werk voor de Amerikanen (wat u zoals gezegd initieel allebei vergat te vermelden), 11 jaar nadat hij daarmee stopte, kan evenwel op basis van bovenstaande al ernstig betwijfeld worden.

Naast de tewerkstellingen van uw vader acht het CGVS uw verklaringen omtrent de dreigementen die de taliban geuit zouden hebben niet aannemelijk. Om te beginnen dient hierbij eveneens gewezen op de vaststelling dat u ook deze elementen (logischerwijze) geheel onvermeld liet op het interview dat u aflegde als 'minderjarige' (Fiche NBMV). Verder wijst het CGVS op het lange tijdsschema waarin de dreigementen zich voordeden. De dreigementen begonnen in 2007 en duurde tot uw vader zijn dood in 2021 (CGVS1, p. 13). Het is opmerkelijk dat de taliban over een periode van 14 jaar nooit enige actie ondernomen hebben om hun dreigementen kracht bij te zetten. Buiten de vele telefoontjes zou uw vader zonder enige problemen zijn werk voor de Amerikanen verdergezet hebben, tot het einde van het project van LGCD in 2010 (CGVS2, p. 7). Daarnaast zou uw vader volgens uw verklaringen jarenlang zonder enige noemenswaardige problemen hebben gewerkt als autohandelaar, malek en hoofd van de jeugdraad. De taliban zijn nooit het geld, de wapens of een zoon effectief komen opeisen bij uw vader. U stelt de taliban voor als een organisatie met heel veel geduld. Indien de taliban werkelijk het geld, wapens of een nieuw lid op het oog zouden hebben gehad, lijkt het logische dat ze de nodige stappen zouden hebben ondernomen om te krijgen wat ze eisten van uw vader.

Verder is het bijzonder bevreemdend dat u aangaf dat jullie de initiële bedreigingen niet ernstig namen en geen voorzorgsmaatregelen namen. Temeer gezien u zelf aangaf dat anderen die gelijkaardige bedreigingen kregen wel degelijk door de taliban vermoord werden of hun zonen meegenomen zagen (CGVS, p.16-17).

(...) U wekt de indruk dat uw vader heel open was over de dreigementen die hij ontving (op zich al in schril contrast met zijn beweerde stilzwijgen over de oorzaak ervan, zijn werkzaamheden zelf). Zo had hij al direct na het ontvangen van het eerste dreigement aan u verteld dat hij bedreigd is geweest (CGVS1, p. 15). U zou wel enigszins een beeld moeten hebben van de dreigementen. U kan ook niet verklaren hoe de taliban aan de nummers van uw vader kwamen, ondanks het feit dat uw vader regelmatig zijn nummer veranderde

(CGVS1, p. 16 & CGVS2, p. 12). Het feit dat de taliban uw vader zo vaak zouden hebben bedreigd, is toch enigszins een indicatie dat ze een zekere nood hadden aan wapens of geld. Daarom is het zeer opmerkelijk dat de taliban, zoals eerder vermeld, nooit werkelijk hun woorden kracht bijgezet hebben met een bezoek en/of een persoonlijk dreigement. Dat de taliban zoveel moeite zouden steken in het bedreigen van uw vader, jaren aan een stuk, om dan nooit werkelijk actie te ondernemen, staat in schril contrast tot hun krachtdadig optreden die ene keer dat hij de stad zou verlaten. Hoewel uw vader naar eigen zeggen dan wel open was over de bedreigingen, wist u voorts opmerkelijk genoeg niet hoeveel geld de taliban dan eigenlijk van hem eisten, noch hoe hij dat dan aan hen moest betalen (CGVS1, p. 17). Het CGVS kan gezien bovenstaande dan ook geen geloof hechten aan uw verklaringen omtrent de dreigementen die uw vader heeft ontvangen, wat de ernst van uw redenen van vertrek uit Afghanistan ernstig ondergraaft.

Het CGVS wijst hierbij ten slotte op een andere inconsistentie in uw verklaringen. Hoewel u op de vragenlijst van het CGVS nog beweerde dat uw vader al eerdere aanslagen van de taliban heeft overleefd, stelt u in het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat uw vader nooit eerder aangevallen was door de taliban (CGVS vragenlijst, pt.3.5; CGVS1, p. 18). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud zegt u dat ze altijd proberen, maar dat het hen niet is gelukt (CGVS1, p. 24). Uiteraard is dit niet voldoende om het verschil in uw verklaringen te duiden. Uw verklaringen druisen hier rechtstreeks tegen elkaar in, waardoor uw algemene geloofwaardigheid ernstig wordt ondergraven.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de tewerkstelling en de vervolging van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen zou hebben bevonden niet aan."

Gelet op het voorgaande slaagt de verzoeker er niet in om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen over de tewerkstelling(en) van zijn vader en over de bedreigingen vanwege de taliban om te buigen. Ook het gegeven dat de verzoeker benadrukt dat de tewerkstelling van zijn vader voor de Amerikanen reeds achttien jaar geleden begon, kan de lacunaire kennis van de verzoeker over de tewerkstelling van zijn vader niet verschonen, dit te meer nu de verklaringen van de verzoeker over het loon van zijn vader en over de directe werkgever van zijn vader (E.(...) I.(...)) niet stroken met de door hem neergelegde werkdocumenten.

Een tweede aspect van verzoekers asielrelaas betreft zijn verklaarde vrees dat hij zich gedwongen zou moeten aansluiten bij de taliban om zich klaar te stomen voor de jihad.

De verzoeker betoogt dat hij, gelet op zijn profiel, wel degelijk in aanmerking kwam voor gedwongen rekrutering. Hij citeert uit een aantal rapporten, die de algemene situatie in Afghanistan beschrijven.

Met een dergelijk vaag en algemeen betoog slaagt de verzoeker er niet in om de concrete vaststellingen van de commissaris-generaal in een ander daglicht te stellen:

"Bovendien konden ook uw verklaringen over uw eigen problemen allerminst overtuigen. Vooreerst omdat u ook hierover aanvankelijk iets anders liet optekenen. U gaf immers op de fiche die u als 'minderjarige' liet invullen bij de DVZ aan dat u vertrokken was omwille van problemen met de taliban en doodsb bedreigingen. Nergens vermeldde u zoals vermeld het profiel van uw vader, zijn dood of zijn problemen, noch uitdrukkelijk dat u door de taliban gerekruteerd dreigde te worden (Fiche NBMV).

Wat betreft uw latere verklaringen dat u Afghanistan heeft verlaten uit vrees voor rekrutering door de taliban en u omwille hiervan een vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in geval van terugkeer, dient er hoe dan ook op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door u wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. U slaagt er bovendien niet in in concreto aannemelijk te maken dat uw persoonlijk geval afwijkt van de hiervoor geschetste rekruteringswijze van de taliban.

U kan niet verklaren waarom de taliban dermate interesse in u zou hebben dat ze u zouden vragen om deel te nemen aan de jihad. De taliban zou nooit gerekruteerd hebben in Jalalabad (CGVS1, p.12). U haalt aan dat u regelmatig wat gehoord hebt over de 'vele jongens' die naar 'zelfmoordaanslag opleidingskampen' worden gestuurd in Pakistan. Dit zou u van uw vader gehoord hebben die dit op zijn beurt zou hebben gehoord van iemand anders. Uw verklaringen omtrent de zelfmoordaanslag die zou voortkomen uit uw rekrutering lijken behoorlijk vergezocht. U kent niemand persoonlijk die dit heeft meegemaakt, noch onderbouwt het gegeven dat u hierover hebt gehoord het werkelijke bestaan ervan (CGVS1, p. 19). De taliban hebben nooit hierover naar u of naar uw vader gecommuniceerd. U weet op geen enkele manier te verklaren waarom de taliban interesse in u zou hebben. U weet niet op voldoende wijze te overtuigen dat u werkelijk gerekruteerd zou worden door de taliban, noch weet u te overtuigen dat u een interessant doelwit zou zijn voor rekrutering. Integendeel, gezien uw verklaringen over het profiel van uw vader lijkt u eerder een weinig loyaal doelwit. Hierdoor acht het CGVS de rekruteringspogingen van de taliban niet geloofwaardig.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat er ten aanzien van u een beroep werd gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en/of gemeenschappelijke belangen teneinde u bij de taliban te laten aansluiten.

Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. Er wordt vaak beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. U geeft aan dat de dorpingen in uw dorp allemaal overheid gezind waren en geen banden hadden met de taliban. U omschrijft uw eigen regio als een veilig gebied waar de overheid aanwezig was (CGVS1, p. 12). U geeft aan dat de taliban op dit moment nog steeds opzoek is naar u (CGVS2, p. 12-13). Er kan dan ook worden verwacht dat u in concreto aantoont waarom de taliban dermate veel moeite zouden doen om u te rekruteren, doch u blijft hier in gebreke."

Dat de verzoeker op niet nader onderbouwde en geconcretiseerde wijze gewoonweg poneert dat hij wel degelijk een "profiel" heeft om in aanmerking te komen voor gedwongen rekrutering, doet aan deze pertinente vaststellingen geen afbreuk. De Raad besluit dan ook, in navolging van de commissaris-generaal, dat de verzoeker geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent de rekruteringspogingen door de taliban voorafgaand aan zijn vertrek en dat de verzoeker evenmin op voldoende wijze weet te overtuigen dat hij werkelijk gerekruteerd zou worden door de taliban of dat hij, bij terugkeer, een interessant doelwit zou zijn voor rekrutering.

Het geheel aan verzoekers verklaringen en documenten in acht genomen, bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Afghanistan, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat aan de door de verzoeker voorgehouden problemen met de taliban geen geloof kan worden gehecht en dat verzoekers beweerd vrees voor vervolging door de taliban omwille van de tewerkstelling van zijn vader en/of de beweerd vrees voor gedwongen rekrutering bijgevolg niet aannemelijk wordt gemaakt.

3.3.5.1.3. Uit wat voorafgaat, blijkt dat aan verzoekers asielaideas geen geloof kan worden gehecht. Daarmee is komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan de verzoeker.

3.3.5.2. Verwestering

In zoverre de verzoeker wijst op zijn situatie als 'verwesterde' Afghaan na de machtsvername door de taliban kan op basis van de objectieve landeninformatie, aanwezig in het rechtsplegingsdossier, de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘*Taliban General Directorate of Intelligence*’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘hudud’- en ‘qisas’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "*Afghanistan security situation*", August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 130). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische

waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verweerder in zijn aanvullende nota verwijst bijtreden (EUAA “Country guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79).

De Raad benadrukt dat een door louter tijdsverloop mogelijk ontwikkelde westerse levensstijl in beginsel geen afdoende reden is om te worden erkend als vluchteling. De verzoeker toont in dit verband niet *in concreto* aan dat hij zou kunnen worden beschouwd als een persoon die religieuze of sociale normen heeft overschreden of als verwesterd zou kunnen worden beschouwd en daardoor een politieke of religieuze overtuiging die ingaat tegen het gedachtengoed van de taliban zal worden toegedicht die dermate sterk is dat de verzoeker hierdoor in de negatieve aandacht van de taliban zal komen. Evenmin toont de verzoeker hiermee aan dat hij behoort tot een specifieke sociale groep. Hierboven werd reeds gesteld dat uit de landeninformatie niet kan blijken dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. De Raad wijst erop dat het aan de verzoeker toekomt om zijn vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering te concretiseren en kan slechts vaststellen dat hij daar niet in slaagt.

In het verzoekschrift wijst de verzoeker erop dat hij al twee jaar in Europa woont en hierdoor is ‘verwesterd’. Hij stelt dat hij zijn eer zal verraden mocht hij zich aanpassen aan de normen en waarden van taliban. Dergelijk vaag betoog en loutere verwijzing naar een verblijf in Europa doet geen afbreuk aan de volgende omstandige motieven in de bestreden beslissing:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en

veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De verzoeker kan aldus niet worden gevolgd waar hij stelt dat de verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met zijn (vermeende) verwestering.

De verzoeker brengt met het betoog in de aanvullende nota en ter terechtzitting geen elementen aan die een andere beoordeling mogelijk maken. De verzoeker verwijst naar algemene informatie, het feit dat hij al "meer dan 2 jaar rondloopt op zoek naar bescherming", dat hij hier werkt, een vriendin heeft en geïntegreerd is. Noch bij zijn verzoekschrift, noch bij zijn aanvullende nota brengt de verzoeker evenwel enig stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat hij in België tewerkgesteld is. Het "werkbewijs" dat de verzoeker benoemt, betreft niet de verzoeker zelf, maar zijn vader en de desbetreffende stukken dateren van 29 januari 2008 en 8 september 2009. De verzoeker brengt bij zijn aanvullende nota wel twee foto's bij waarop hij staat afgebeeld met telkens hetzelfde meisje evenals een filmpje waarop hij en hetzelfde meisje als op de bijgebrachte foto's in beeld komen. Gelet op de kledij van de verzoeker en het meisje die op beide foto's en in het filmpje dezelfde is en gelet op het feit dat op beide foto's het meisje ook hetzelfde drankje vastheeft, is het duidelijk dat beide foto's en het filmpje op dezelfde dag werden gemaakt. Ter terechtzitting benadrukt de verzoeker dat hij een vaste relatie met een Belgische vriendin heeft en hij stelt dat de verzoeker tegen de normen en waarden van Afghanistan is en wenst te huwen op basis van liefde. Indien de verzoeker een daadwerkelijke en duurzame relatie zou hebben met een Belgisch meisje, dan kon van verzoeker echter worden verwacht dat hij meer overtuigende stukken kan voorleggen dan louter twee foto's en één filmpje die op dezelfde dag werden genomen. Een paar foto's en een kort videofragment van neutrale activiteiten die de

verzoeker met een meisje heeft ondernomen (treinrit, louter naast elkaar wandelen in een stad en samen neerzitten in een park), tonen geen liefdesrelatie, laat staan een duurzame liefdesrelatie aan. Indien het meisje verzoekers vaste vriendin zou zijn, dan kon van de verzoeker worden verwacht dat hij meerdere foto's zou kunnen voorleggen die een zekere tijdsspanne en meerdere gezamenlijke activiteiten overbruggen. De verzoeker geeft ook niet mee wat de naam is van zijn vermeende Belgische vriendin, hoe zij elkaar hebben leren kennen, hoe lang zij al een relatie hebben, enz. Een eventuele getuigenis van zijn Belgische vriendin wordt ook niet bijgebracht. Twee foto's en één filmpje die op één en dezelfde dag werden genomen en waarbij de verzoeker de naam van het meisje nog niet eens vermeldt, laat staan hoe lang zij elkaar al kennen, kan bezwaarlijk volstaan om een (duurzame) liefdesrelatie met een Belgische onderdaan aan te tonen.

De verzoeker houdt verder voor dat hij geïntegreerd is, maar hij brengt geen stukken bij om bijvoorbeeld een tewerkstelling in België of de kennis van één van de landstalen te staven. Wel kan worden aangenomen dat de verzoeker al enige tijd op het Belgische grondgebied verblijft. Hiermee toont de verzoeker echter nog niet aan dat hij daadwerkelijk is verwesterd, of dat hij als dusdanig zou worden gepercipieerd en dreigt in een dermate negatieve aandacht van de taliban te komen dat hij op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat hij hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. De vage bewering dat de verzoeker geïntegreerd is en dat hij tegen de thans heersende normen en waarden in Afghanistan is gekant, kan zulks niet aantonen.

De Raad stelt vast dat de verzoeker nergens *in concreto* aanduidt dat er in zijn hoofde sprake zou zijn van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. De verzoeker is een volwassen man die verklaart Afghanistan in augustus 2021 te hebben verlaten (NPO 1, p. 7-8) en wiens vormende jaren zich aldus in Afghanistan hebben afgespeeld. Blijkens de beslissing van de Dienst Voogdij van 30 juni 2022 wordt de verzoeker als meerderjarig beschouwd en wordt hem daarom geen voogd toegekend en dit op basis van het voorgelegde paspoort van de verzoeker waarop 25 januari 1998 als geboortedatum wordt vermeld en op basis van de verklaringen van de verzoeker zelf tijdens een gesprek op de Dienst Voogdij op 30 mei 2022, waar de verzoeker zelf aangaf te zijn geboren op 25 januari 1998. Bijgevolg kan worden aangenomen dat de verzoeker, die geboren en getogen is in Afghanistan, er zijn vormende jaren heeft doorgebracht in een regio waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Het kan niet zomaar worden aangenomen dat de verzoeker zich tijdens zijn verblijf in België bepaalde westerse denkbeelden dermate eigen heeft gemaakt dat hij totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen. De verzoeker moet redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of zich op de hoogte te stellen van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen. Dit wordt eens te meer bevestigd door de vaststelling dat verzoekers familie (moeder, vier broers en drie zussen) zich nog steeds in Jalalabad in Afghanistan bevindt (verklaring DVZ, vragen 13 en 18) en hij nog regelmatig telefonisch contact heeft met zijn moeder en broer (NPO 1, p. 6 en NPO 2, p. 3). Bovendien kan nog opgemerkt worden dat de verzoeker zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou. De verzoeker maakt niet concreet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gezien als iemand die de sociale normen niet respecteert en als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en dat hij in die zin een risico loopt om te worden vervolgd.

Door te verwijzen naar zijn verblijf in België en naar zijn vermeende vriendin, maakt de verzoeker nog niet concreet aannemelijk dat hij om deze reden zal worden gepercipieerd als verwesterd en bij terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd. De verzoeker doet geen enkele poging om concreet te duiden op welke wijze deze elementen zouden duiden op persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. De verzoeker brengt geen concrete, persoonlijke elementen aan waaruit zou kunnen blijken dat zijn verblijf in België zich in zijn hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. De verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van het feit dat hij in België heeft verbleven bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden en evenmin dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als zijnde een ongelovige en/of besmet door westerse waarden zal worden beschouwd.

De verzoeker schetst geen concreet en diepgaand beeld van de impact van zijn verblijf alhier op de consequenties bij terugkeer naar Afghanistan.

Verder maakt de verzoeker, mede gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat de verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd

door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of -verzwarend zou zijn.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. De Raad herhaalt dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, die verwijst naar de EASO “*COI query Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

De verzoeker reikt in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade. Hierbij dient te worden herhaald dat de verzoeker nog steeds contacten onderhoudt met zijn in Afghanistan verblijvende familieleden. Hierboven werd reeds gesteld dat uit de landeninformatie niet volgt dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. De verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Hij brengt ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Gelet op wat voorafgaat, brengt de verzoeker in het kader van zijn verzoek geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in Europa.

In zoverre de verzoeker wijst op het leven onder talibanbewind, stipt de Raad nog aan dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft de verzoeker daartoe in gebreke.

Waar de verzoeker in zijn verzoekschrift en in zijn aanvullende nota verwijst naar ‘s Raads arrest met nummer 290 024 van 8 juni 2023 en stelt dat dit volledig van toepassing is op zijn situatie en meent dat het argument dat arresten in continentale rechtssystemen geen precedentenwerking hebben niet dienstig kan ingeroepen worden daar dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban, kan hij niet gevolgd worden. Nog los van het feit dat het desbetreffende dossier wel degelijk over een individu gaat, ziet de Raad niet in waarom er niet zou op kunnen worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentenwaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Daarnaast kan de verzoeker geenszins dienstig laten uitschijnen dat uit het voormelde arrest zou blijken dat het niet gaat over het individu en dat alle Afghanen gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban. In het voormelde arrest wordt immers onder meer uitdrukkelijk gesteld: “*Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.*” en “*Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.*” De verzoeker toont niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

De Raad besluit dat door de verzoeker geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij, in het geval van een terugkeer naar Afghanistan, omwille van zijn profiel en/of zijn verblijf en bezigheden in België of Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofde gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2 (f) en 15 van de richtlijn 2011/95/EU (voorheen oude artikelen 2(e) en 15 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming).

Uit dit artikel volgt dat de verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet-hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

3.3.6.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door de verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. De verzoeker vraagt blijkens de voorliggende stukken op deze gronden ook niet om de subsidiaire bescherming. Noch het administratief dossier, noch het verzoekschrift bevatten indicaties dat de verzoeker een dergelijk risico loopt.

3.3.6.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie dat “(d)e (...) termen “*foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker*”, *betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

Het Hof van Justitie hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b), van de richtlijn 2011/95/EU “*moet voortvloeien uit de gedragingen van derden*” of nog dat “*de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen*” door toedoen van de actoren, bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

Deze uitlegging door het Hof van Justitie bindt de Belgische rechter wanneer hij toepassing maakt van een internrechtelijke bepaling die de omzetting vormt van een of meerdere artikelen uit een richtlijn.

Krachtens het beginsel van loyale samenwerking dat voortvloeit uit artikel 4.3 van het Verdrag van de Europese Unie, dienen de nationale overheden, en bij uitbreiding de nationale rechters, rekening te houden met de eenvormige uitlegging die aan het Unierecht wordt gegeven door het Hof van Justitie.

De ernstige schade, bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, heeft bijgevolg betrekking op “*situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld*”. De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de verzoeker om internationale bescherming in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben “*op een bepaald soort schade*” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

In zoverre de verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met en vrees voor de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

Daarnaast valt een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b), van de Vreemdelingenwet, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, §1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b), van de Vreemdelingenwet.

De verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

Dat de humanitaire en socio-economische omstandigheden in Afghanistan precair zijn en verslechterd zijn na de machtsovername wordt niet betwist. De in de aanvullende nota aangehaalde artikelen en rapporten werpen echter geen ander licht op de voormelde beoordeling en hiermee toont de verzoeker niet alsnog aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Voorts blijkt niet dat de verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hierbij merkt de Raad nog op dat de verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan.

De toelichting in de aanvullende nota dat een Zweedse hulporganisatie eerder dit jaar haar activiteiten in Afghanistan stopzette en dat 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft, werpt geen ander licht op de voorgaande beoordeling. Uit het gegeven dat het *Swedish Committee* uit Afghanistan vertrokken is, kan vooreerst niet worden afgeleid dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Dat deze Zweedse organisatie niet meer operationeel is in Afghanistan nu ze midden maart 2023 haar activiteiten heeft gestaakt en de door de verzoeker aangestipte armoedestatistieken, werpen geen ander licht op het voorgaande, zoals o.a. hogervermelde vaststelling dat de oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in wezen multidimensionaal blijken te zijn. Dit gegeven houdt niet in dat er geen enkele NGO meer werkzaam is op het terrein, wat ook geenszins blijkt uit de voorliggende landeninformatie. Verder kan hieruit niet alsnog blijken dat de taliban in het algemeen concrete maatregelen zouden hebben getroffen om internationale humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren. De verzoeker toont daarenboven met voormelde berichtgeving en zijn betoog hoe dan ook niet concreet aan dat hij persoonlijk bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor de verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Betreffende zijn verwijzing naar het feit dat hij zal terugkeren na een verblijf in Europa, wijst de Raad er ook nog op dat uit wat voorafgaat is gebleken dat niet kan worden aangenomen dat de verzoeker dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

Voorts dient te worden vastgesteld dat de verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend. Het betoog van de verzoeker en de door hem aangebrachte landeninformatie kan niet anders doen besluiten.

De verzoeker toont derhalve niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

Opdat aan de verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de NRF en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het Noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023, wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "*verminderd*" en "*bepert*". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, talibanfunctionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en van 30 Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, i.e. '*incidents with at least one recorded fatality*', over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panjshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123). ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "*gevechten*", 994 als "*geweld tegen burgers*", en 477 als "*explosies/geweld op afstand*" (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 30). UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 34). ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van december 2023 nog steeds actueel.

Te dezen oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat er in hoofde van de verzoeker omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voormelde toont de verzoeker, met zijn verwijzing naar de veranderde veiligheidssituatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van januari 2023.

De verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht in de door de commissaris-generaal op 17 april 2024 neergelegde aanvullende nota. De informatie waarnaar de verzoeker verwijst, is dezelfde als, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld.

De Raad merkt voorts op dat de verzoeker geen concrete persoonlijke omstandigheden uiteenzet, die volgens hem het risico om slachtoffer van willekeurig geweld te worden verhogen. Het komt niet aan de Raad toe om dit in de plaats van verzoeker in te vullen. In de mate dat verzoeker zou verwijzen naar zijn verblijf in het Westen, zijn (vermeende) verwestering of zijn vluchtrelaas, verwijst de Raad naar wat hieromtrent reeds werd vastgesteld in de voorgaande punten.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet

3.3.6.4. De Raad besluit dat de verzoeker niet aantoont dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat de verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat hij evenmin in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

De aangevoerde middelen zijn, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

3.4. Waar de verzoeker in het *petitum* van het verzoekschrift vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de verweerder te vernietigen om de redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont de verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De in de middelen aangevoerde schendingen kunnen dan ook niet leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend vijftientig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN	C. DE GROOTE
--------------	--------------